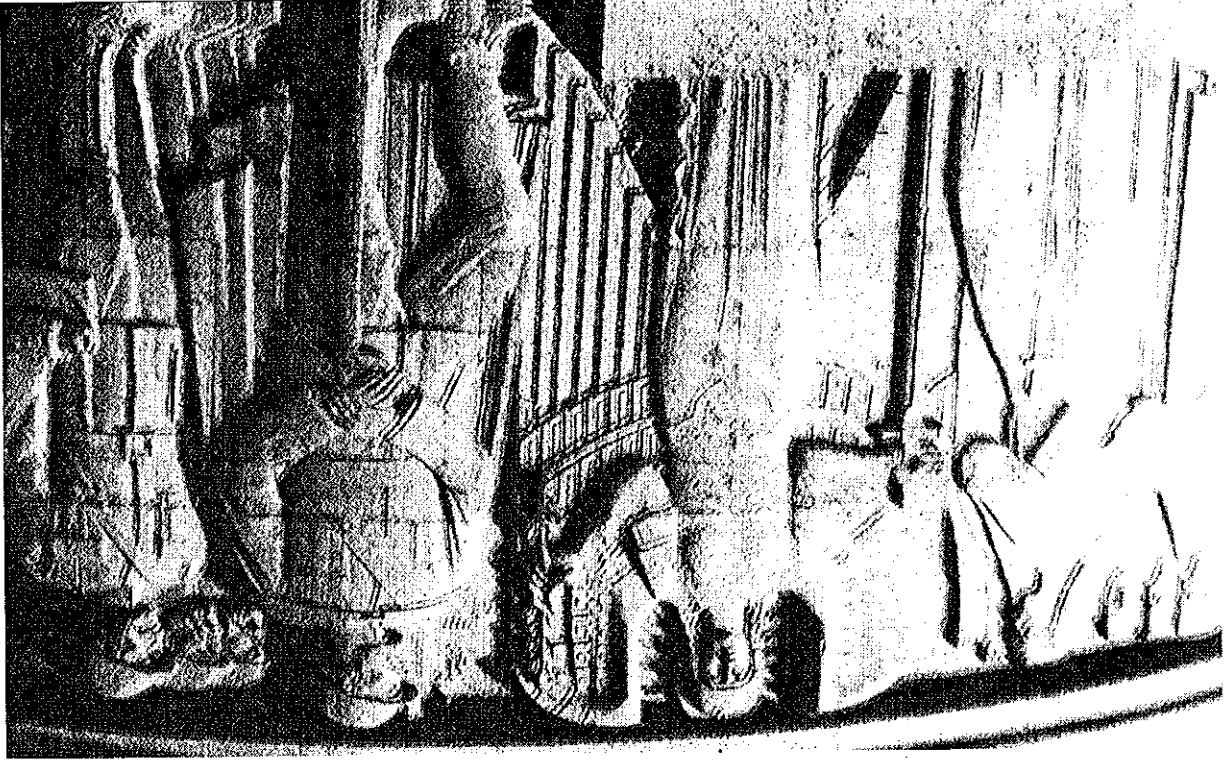
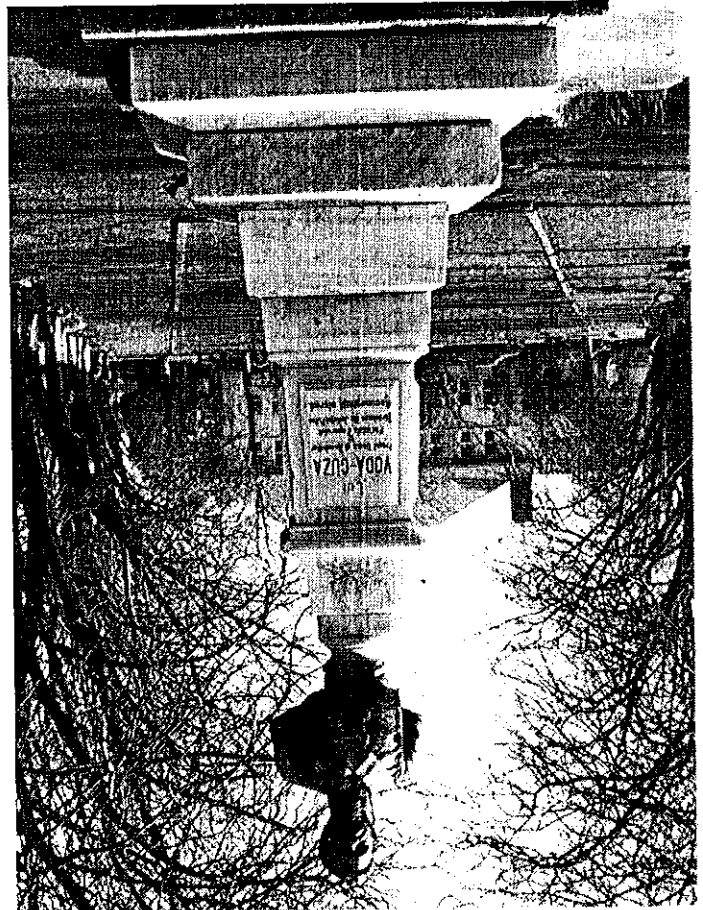

Arhanghelul Mihail, din metopa în basorelief, care înconjoară cupola Mausoleului ales ca stemă a orașului Mărășești, în ședința extraordinară a Parlamentului Țării din 17 august 1920

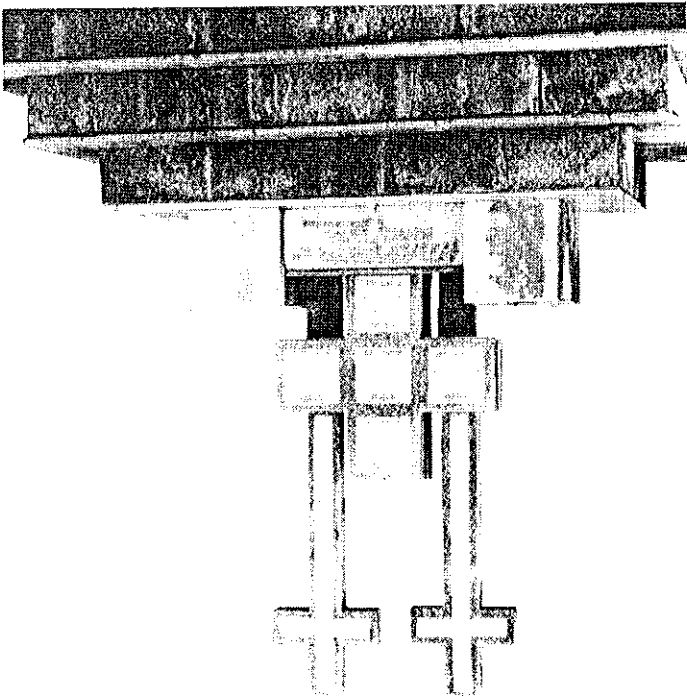

Prima statuie din țară, ridicată în memoria marelui dormitor Mărășeștilui în țară, ridicată de locuitorii Al. I. Cuza

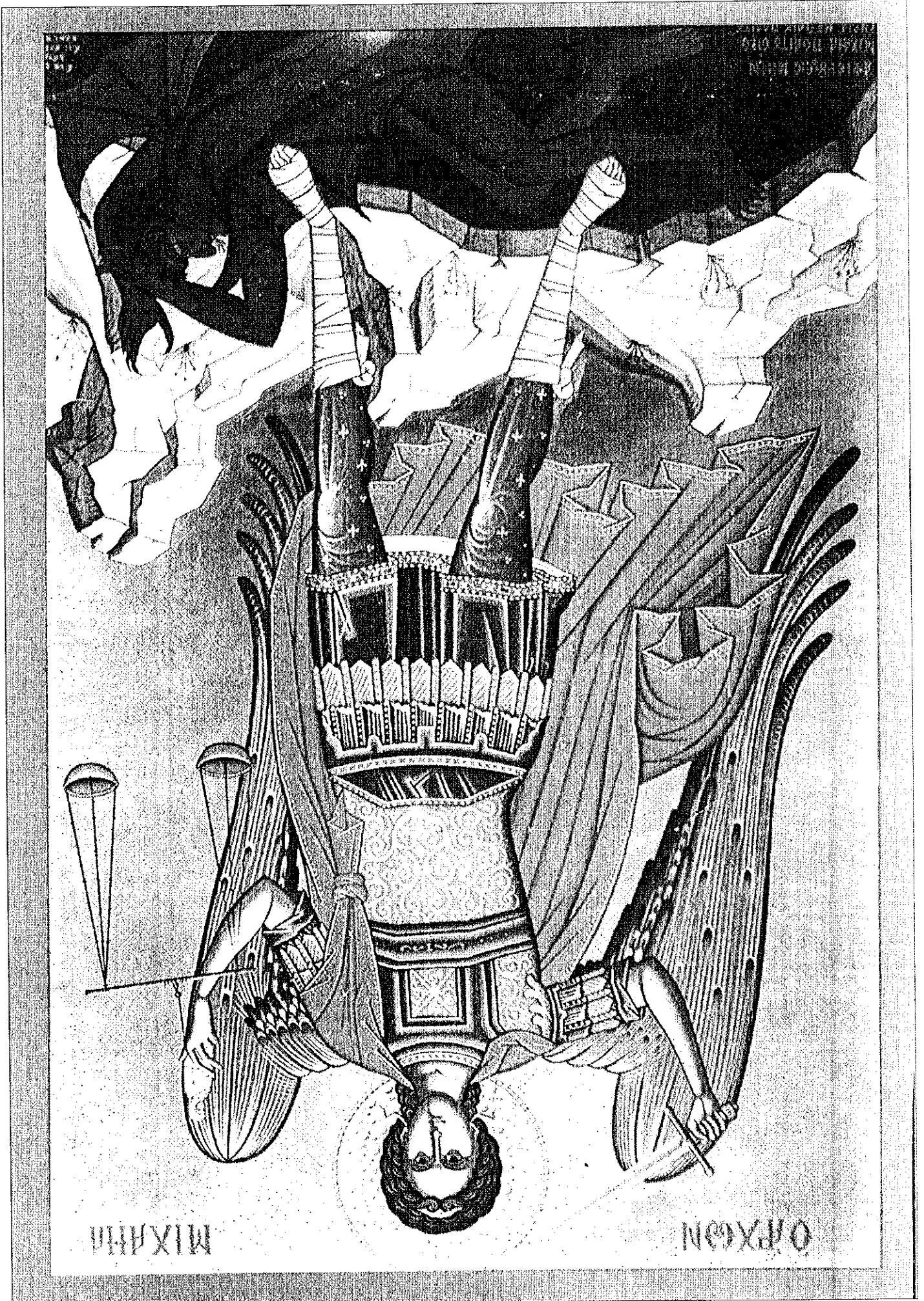

Troița Eroilor

după proiectul profesorului Valerian Simion, amplasată în fața Clubului Elevilor

ARHANGHELUL MIHAIL
PATRONUL SPIRITUALĂȚII ORĂȘULUI MĂRĂȘEȘTI

CUPRINS:

1	MĂRĂȘEȘTI sau ISTORIA LA EA ACASĂ
2	CUVINTE DESPRE MĂRĂȘEȘTI
3	Un gând pios despre veteranii Mărășeștilui
4	Nu trebuie să uităm niciodată
5	Clipa de acum devine peste o altă clipă – Istorie
6	<u>GRIPA FAȚĂ DE OAMENI</u>
7	ÎNCEPUTURILE
8	ATESTARE DOCUMENTARĂ
9	ETIMOLOGIE
10	Perioada anilor 1500 – 1899
14	Perioada anilor 1900 – 1920
20	Perioada anilor 1921 – 1989
25	De la Revoluție până la data editării Cărții de Aur
28	<u>MĂRĂȘEȘTIUL ÎN MEMORIA LUMII</u>
30	File de calendar istoric: 6-22 AUGUST 1920
31	MAUSOLEUL
34	VETERANII
35	I. SOLDAȚI - din Reg. 10 Dorobanți căzuți în Războiul de Neatarnare (1877 - 1878)
36	II. SOLDAȚI - căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial (1916-1918)
37	III. SOLDAȚI - căzuți în luptă în Al Doilea Război Mondial (1941-1945)
39	IV. VETERANI DE RĂZBOI - care au luptat în ambele războaie și au murit acasă
50	V. VĂDUVELE VETERANILOR DE RĂZBOI - rămase în viață după soțul decedat
52	VI. SOȚIILE VETERANILOR - care conviețuiesc cu soțul lor și în prezent
53	VII. VETERANI DE RĂZBOI - în viață, la data terminării acestei lucrări
59	NEGROPONTES
60	MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI - „MONUMENTUL II JOFFRE”
64	Istoric privind datele premergătoare decorării Mărășeștilui
69	REMEMBER
70	Eroii francezi și români cinstiți de ambasadorul Franței
71	OAMENI CE-AU CONDUS DESTINELE URBEI
71	VIAȚA CULTURALĂ
76	EVENIMENTE ISTORICE, CULTURAL-ARTISTICE, SOCIALE
81	PE AICI AU TRECURT:
81	OAMENI, DESTINE, PERSONALITĂȚI CARE S-AU NĂSCUT, CARE AU TRECURT SAU CARE S-AU PUS AMPRENTA ÎN VIAȚA URBEI
84	COLOFON

Primarul Oraşului Mărăşeşti

EMILIAN BRAŞOV

21 iunie 2004

Astăzi,

Şi fie această CARTE DE AUR, carte de înălţare ZILEI DE MĂINE, unde să ne spălăm sufletul, să ne limpezim conştiinţa, să ne întărim iubirea, să ne trezim credinţa şi să ne vindicăm Speranţa, pentru a deveni mai buni, mai îngăduitori unul faţă de altul, ca împreună să ridicăm oraşul Mărăşeşti pe culmile de cinstire şi progres ce le merită cu prisosinţă !

trece prin Mărăşeşti.

rezultatele muncii noastre şi cuvintele de bun augur ale oaspeţilor noştri ce vor un nou început pentru urbea noastră, cu noi pagini, în care se vor înscrie Rămână, deci, memorabila această zi, ea însăşi zi de aur în recunoştinţa noastră, Veteranii noştri, naşte o nouă pagină de istorie care va deveni istorie în timp. Această CARTE DE AUR A ORAŞULUI MĂRĂŞEŞTI, având ca iniţiatori pe nepreţitelor valori create cu atâta trudă de-a lungul veacurilor.

care reprezintă cea mai înaltă menire a omului spre tărânicia Vieţii şi a ne învăţa că PACEA este cel mai minunat dar dat de Dumnezeu oamenilor şi de pace. Testament politic semnat de irepetabilii Eroii ai Neamului Românesc, ce rând, să nu uităm că pe aceste câmpuri de luptă memorabila s-a semănat sămânţa aduca mereu aminte cu cinstire şi recunoştinţă de înaltaşii noştri şi, în primul noştri, pentru că cei care se vor naşte şi cei care vor trece prin oraşul nostru să-şi nimic, pentru a menţine trează candela ce-a fost aprinsă de părinţii şi strămoşii

Iată de ce era nevoie şi de această lucrare: pentru a nu uita niciodată născute de pământul românesc, pământ binecuvântat de Dumnezeu.

Faţă de această ţară greu încercată din cele mai vechi timpuri şi faţă de valorile încercată de fapte înălţătoare, de eroism dar şi de demnitate umană, de dragoste Românesc. Aici, pentru că nu ne lasă Istoria în pace, istoria acestor locuri

Va fi AICI, la Mărăşeşti, o permanenţă şi sfântă sărbătoare a Neamului

ISTORIA LA EA ACASĂ

sau

MĂRĂŞEŞTI

CUVINTE DESPRE MĂRĂȘEȘTI

Când este vorba de a stabili vechimea unei așezări, atestarea documentară nu reflectă nicidecum adevărul istoric. Ea nu este altceva decât un reper, un punct de plecare și care ne dă siguranță prin sursele istorice scrise și autentificate. Nu ne putem însă mulțumi cu atât pentru că este în firea omenescă să ne căutăm rădăcinile cât mai adânc cu putință. De aceea descoperirile arheologice vin cu noi „atestări” care devin, cu sau fără acordul istoricilor, elemente de rezistență la temelia tot mai adâncă a existenței umane.

Iată de ce, spre lămurirea tuturor celor ce vor trece pe la noi și vor deschide această **CARTE DE AUR**, înainte de a-și lăsa gândurile și numele în paginile ei, vor afla câteva din nașterile acestor locuri binecuvântate a rămâne în Marea Carte de Istorie a Neamului, acea Lecție de Istorie ce trebuie învățată permanent. Pentru a nu ne pierde în anonimat, spre a ne cunoaște rădăcinile în toată complexitatea existenței strămoșilor noștri, pentru un prezent trăit cu demnitate și un zbor spre un viitor cât mai trainic.

Și iată de ce se poate spune că Mărășeștii are o soartă cu totul specială. Acel sat necunoscut până la 1917 avea să treacă brusc în cele mai ilustre cronici. Avea să cunoască gloria și să i se deschidă paginile unei cărți cu adevărat de aur, fără însă a-i fi de prea mare folos, fără să devină și să îndeplinească rolul misionar de propovădător a Păcii, pe care îl merita cu prisosință. Celebrele cuvinte ale lui Eremia Grigorescu „**NICI PE AICI NU SE TRECE**” au devenit în timp o realitate șocantă, ca și cum, inexplicabil, îngăduința unei expresii sfinte se transformă, pe nevăzute, într-o permanență cu destin nefericit, într-un zbor cu aripi frante de indiferență și alunecare în uitare și anonimat. Martiri și Eroii, cu moartea pre moarte călcând, născători de pilde ce-ar fi trebuit să rămână modele și învățături de credință și înțelepciune au însuflețit pentru eternitate cu sângele și dragostea lor, **LOCUL DE CASA**, cu acel cântec înalt rămas în trupul Oșarului și care avea să primească numele suprem de **MAUSOLEUL NEAMULUI**. Elogiile aduse de presa vremii, decernarea „**Crucii de Război Franceze**”, pelerinajul a milioane de frunți plecate prin fața Bisericii Neamului ca și marile sărbători anuale din zilele comemorative, și peste toate, recunoașterea Mărășeștii ca **ORAȘ-EROU**, ar fi trebuit să se înmulțească într-o mare de motive, să îmbogățească imboldul urmașilor de a da alt sens expresiei marelui general: **DA, PE AICI SE TRECE** mereu cu toți cei plini de recunoștință, de dragoste și gânduri curate, cu cei care știu, prețuiesc și sunt plini de răvnă întru ridicarea Mărășeștii pe scara valorilor universale.

Constantin Ghinița
Redactor responsabil de carte

Un gând pios despre veteranii Mărășeștilui

La 29 aprilie 1902, armata română consenmează existența unui document cu valoare istorică. Înaltul Decret Regal prin care Majestatea Sa, Regele Carol I, atribuie foștilor luptători participanți la Războiul de Independență Națională, calitatea de VETERAN DE RĂZBOI. A fost prima lege care oficializa acest drept moral și care a unit pe toți veteranii de toate gradele.

După cum se știe, în 1991, președintele României de atunci, Ion Iliescu, a adus completări la această lege, fiind declarați veterani toți cei care au luptat în Primul și Al Doilea Război Mondial și au fost recunoscute văduvele de război și văduvele de veteran de război. Lege care a fost benefică și pentru noi cei din Mărășești și satele componente.

Se făcea astfel o reparație morală, pentru că noi, veteranii de astăzi și ostașii de atunci am răspuns la chemarea țării, lăsând acasă părinți, frați, surori, soție, copii, plugul în brazdă, strungul sau catedra și ne-am oferit de bunăvoie să aparăm ființa națională și glia străbun. Unii dintre noi au parcurs mii de kilometri, au învins anotimpurile târâș, pe coate, pe genuunchi, călare, pe jos, în căruțe, în avioane sau pe nave de război – DAR – și-au făcut **datoria** față de țară fără șovăire. Unii au rămas pe câmpurile de luptă, alții, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-au întors acasă.

În 1991, Mărășeștii înregistra peste 150 veterani de război, din Primul și Al Doilea Război Mondial, 9 văduve de război și cca. 180 văduve de veteran de război. Vitregia vremurilor, bolile, grijiile, rănile de pe front și vârsta înaintată au făcut ca la 1 iunie 2004 să mai rămână în viață în jur de 38 veterani și 18 văduve de veteran de război.

Mulți alții însă din Mărășești și satele arondate au căzut la datorie pe câmpurile înghețate ale Rusiei, prin Ungaria sau Cehoslovacia. Tuttur acestora, tuturor celor care și-au dat viața și care se odihnesc în pământul scump al patriei și ne veghează prezentul și viitorul, le aducem permanent Recunoștința noastră nemărginită.

Cultul Eroilor a fost, este și va trebui să fie datoria sfântă a fiecărui cetățean al țării în procesul de educație a tineretului, care are obligația să știe că integritatea teritorială a țării și suveranitatea națională a statului român nu pot fi niciodată și în nici o împrejurare subiect de negociere.

De aceea, noi, veteranii din Mărășești, pușinii care mai suntem în viață, precum și cei care și-au jertfit viața la datorie, am dovedit prin faptele noastre că suntem urmașii Eroilor deveniți legendă ce au zdrobit în 1917 cea mai puternică armată din lume. Ei bine, noi am înțeles că avem la rândul nostru datoria sacră să păstrăm memoria acestei victorii de la 1917 fără de care nu ar fi fost posibilă Marea Adunare Națională de la 1 Decembrie 1918 de la Alba-Iulia, când s-a împlinit visul de veacuri al tuturor românilor de a se crea România Mare.

Ne plecăm capetele și genuinchii și sufletul în fața veteranilor care au căzut la datorie și ne rugăm bunului Dumnezeu să-i odihnească în pace, iar pentru cei încă în viață să se îndure cu sănătate și pace.

Președintele filialei A.N.V.R.

Mărășești

Inginer Popa Ion

Nu trebuie să uităm niciodată ...

Pentru un oraș de condiția Mărășeștilui o astfel de lucrare ca cea de față, era mai mult decât necesară. Este, zicem noi „bătrânii”, obligatorie. Orice localitate ar trebui să dețină Cartea ei de Istorie, pe care timpurile au denumit-o Carte de Aur, ca în ea să se regăsească înscrise Trecutul și să se scrie de permanență Prezentul. Cu tot ceea ce s-a întâmplat și cu ceea ce se întâmplă, bine sau rău. Ca cei ce trec ocazional, rude și prieteni plecați în alte zări, invitați sau oaspeți de onoare să se aplece deasupra ei, pentru a cunoaște istoria locului și să consimneze câteva rânduri de suflet pentru oamenii locului.

Când vorbim însă de orașul nostru lucrurile se schimbă. Are o istorie cu totul aparte, cu evenimente ce merită să rămână nu numai în memoria conștiențelor mei, ci și ale neamului întreg sau ale celor care vin de afară să ne cunoască. Și trebuie să cunoască ceea ce este adevărat și demn de dus mai departe. Ca o pildă, ca o lecție, ca un îndemn spre cele bune, frumoase și tratatoare de pace.

Nu trebuie să-i uităm niciodată pe cei care și-au jertfit viața pentru țară și pentru ca noi, cei de astăzi, să trăim în liniște și pace. Cinstirea și recunoștința față de eroii și veteranii noștri este ca și bucuria pe care o simți la nașterea unui copil.

Generația de astăzi și generațiile de mâine au nevoie de modele adevărate de Bărați puternici pentru ca înălțarea lor să fie verticală și demnă.

Prin filele acestei Cărți de Aur este recunoscut meritul pe care localitatea noastră îl are în aportul adus în bătăliile pentru Independența din 1877-1878, în Doilea Război Mondial. Jertfele celor ce au căzut la datorie s-a văzut că nu a fost zadarnic. Și tot prin filele acestei cărți, noi, veteranii cinstim memoria tuturor Eroilor și aducem recunoștință faptelor lor de arme.

În același timp, noi, ca ultimi reprezentanți ai unei generații cu adevărat de sacrificiu, vă îndemnăm să înscriseți în această Carte de Aur și faptele voastre de astăzi și de mâine, fără a uita de unde vă trageți și ce înseamnă pământul sfânt al României.

Aveți multe de făcut, deci fie ca zilele voastre și tot ce veți face spre ridicarea morala și materială a Mărășeanilor – Erou să fie trecut aici și să nu se uite niciodată!

Așa să fie!

Poponete Năstase
Președinte U.V.R.U.V. Mărășești
Și Col. (r) Dumnescu Ion

Clipa de acum devine peste o altă clipă – Istorie

Despre eroismul poporului român, în toată istoria sa zbuuciumată, s-a scris și s-a vorbit mult. Din păcate, nu întotdeauna simțit și trăit, nu încercând să se realizeze impactul emoțional și aerul de sărbătoare sfântă, ci totul petrecându-se festiv și, de ce nu, chiar din obligație. Depuneri de coroane, alocuțiuni compuse la repezeală de consilieri unși cu toate aliflile, marșuri intonate de fanfara militară, veterani recitând poezii patriotice și oficiali cu tricoler și microfon făcându-și datoria în felul lor. Nimic însă care să trezească conștiințele, care să producă extrasisstolele trăitoare ca atunci când, în zile de secetă, pui o căldare de apă la rădăcina unui pom. Pentru că fără rădăcini nimic nu mai are stabilitate, iar fără istorie un popor dispare din Istorie sau este înghițit de celelalte popoare, adică nu mai are seva și identitate. Mărășeștii a dat dovada măreției sale și a rămas în cronica vremii drept pildă de eroism și de patriotism real, nu proiectat pentru interese anume.

Dacă acum însă trăim în pace, asta nu înseamnă că istoria a încetat să se scrie. Ea este parte integrantă din viața noastră și, mai ales, din faptele noastre. Clipa de acum devine peste clipa care urmează – Istorie. Trebuie doar ca să scriem această istorie trairnic, să prindă alte rădăcini din care generațiile de

maine să-și tragă seva.

Acest rol vrea să și-l ia această Carte de Aur a orașului Mărășești, carte în care se vor reflecta atât trecutul glorios al acestui loc, cât și istoria scrisă de noi, generațiile de astăzi și de mâine. Ca cei ce vor trece prin Mărășești, să-l cunoască și să-și lase gândurile și suflul în paginile ei.

Și, la fel ca și Comitetul de la 1900 să ne găsim și noi într-un comitet de forță care să facem noi și bune, comitet format dintr-o echipă de oameni dispuși să pună umărul, inima și punga, pentru ca și orașul nostru să-și câștige prestigiul de odinioară și să intre în rândul lumii. Un oraș civilizată, curat și prosper.

În numele Comitetului de Srijin și Inițiativă
al orașului Mărășești,
inginer Constantin Vlase, președinte

COMITETUL

SAU FORȚA CARE SE NĂSTE DIN DRĂGOSTE FAȚĂ DE COMUNITATE ȘI DIN GRIJA FAȚĂ DE OAMENI

MOTO:

„Mă mir că sunt atâția oameni

care nu înțeleg câtă frumusețe

sublimă cuprinde Jertfira de sine,

Jertfira făcută de bunăvoie”

Sublocotenent Ilie Grămadă

1900

La Mărășești se înființează COMITETUL, format din 38 de cetățeni în frunte cu Niță Vasiliu, primarul comunei și Vasile Magdălinoiu. Era cea mai mareă încercare de a transforma în viață visul comunității și anume de a finaliza măsurile începute de Vodă Cuza privind emanciparea țăranimii. Va fi o perioadă de extraordinare realizări prin construirea multor obiective social-culturale. De aceea și merita a începe lucrarea de față cu dedicația lăsată de Niță Vasiliu pe prima pagină a cărții „Domnia marelui domitor român” având ca autor pe Manu Savel, publicată la Bacău în anul 1914, carte ce se păstrează în bibliotecă profesorului Teodoru Ovidiu din Iași, fiu al orașului Mărășești. Dedicajia este datată la 20 Iulie 1915.

„Fac cadou această carte iubitului meu prieten Vasile Magdălinoiu, care împreună cu noi și alți 38 de țărani din Mărășești, județul Putna au format un Comitet și au desfășurat stăruință morală și materială la înfăptuirea următoarelor îmbunătățiri în comuna Mărășești, pentru aducerea în mică parte la îndeplinire a proclamației și dorinței exprimate de nemuritorul și în veci neuitatul fostul mare Domn Român Al. Ioan Cuza, dată în ziua de 14 August 1864, prin Decretul Domnesc nr. 1015 semnată și de nemuritorul Mihail Kogălniceanu și alți trei mari patrioți. S-au înființat: Banca populară „Sporul muncii”, care funcționează; spitalul pus în funcție la 19 octombrie 1905 cu 24 de paturi; Piața comunală; Abatorul; Monumentul, bazinul și puțul cu pompă al proprietărilor din 1864; localul școlii și primăriei; cimitirul; pietruirea tuturor străzilor comunei Mărășești, în mare parte cu trotuar de bolovani pe ambele părți; plantarea cimitirului și aproape toate străzile comunei Mărășești cu copaci de esență: salcâm, frasin, artari și tei; Monu-mentul celui mai mare fost Domn Român Al. Ioan Cuza și altele. Rog ne bunul meu prieten a păstra această carte între cele mai scumpe odore ale casei sale cecind-o de mai multe ori și a o lăsa mostenire cui va crede din ai săi”.

Extras din cartea „MĂRĂȘEȘTI” a profesorului
OVIDIU TEODORU apărută în 1973 (pag. 30-31)

La acea vreme mai existau sau erau în curs de înființare: 2 mori cu 6 lucrători, 2 brutării, 23 comercianți, 2 frizerii, 2 cizmării, 1 atelier mecanic, 10 fierării, 1 fabrică de cărămidă, tuburi, țigă, prefabricate din ciment unde lucrau între 1500-2000 muncitori, 1 balastieră cu 80-100 lucrători, o altă bancă populară „Talpa Țării”, 1 serviciu de pompieri (iluminat și incendii), 2 bălcuri anuale, 2 Gări C.F.R., dintre care una de stat considerată cea mai importantă din țară și alta de interes privat a Societății Anonime „VRANCEA”, 1 oficiu Telegrafic Poștal și Administrația Plasei Mărășești.

ÎNCEPUTURILE

- Săpăturile arheologice scot la iveală urme materiale ce duc până la Neolitic, argumente suficiente dându-ne Cultura Cucuteni. Spre sfârșit are loc prima mare trecere a triburilor indo-europene prin vadul carpato-danubian;
- Epoca Fierului instaurată prin venirea cimarienilor este regăsită în zona Pădureni;

- Urmează o intensă prezență umană în Epoca Bronzului (mil. I): în S-E (Moldova de Sud) apar Roxolani, populație de neam irakian;

- Sec. I – III: cultură geto-dacă cu influențe grecești;

- În sec. II – III e.n., regiunea cunoaște o puternică dezvoltare, fiind locuită de dacii liberi care împreună cu Carpii asimilează numeroase grupuri de populații, contribuind astfel la etnogeneza poporului român;

- 375 – 400: în răsăritul și sudul Daciei apar vizigoții și ostrogoții;

- Săpăturile de la Pădureni (necropolă carpică) scot la iveală o bogăție de date din această perioadă: urme de incinerare (morminte), pandantiv de argint, șirag de margele din calcedon, oglindă carpică de metal;

- O altă principală necropolă (sec. III – IV e.n.): Călimăneștii;

- Mare tezaur alcătuit din piese (monede de aur) este descoperit la

- Mărășești, cu emisiunile regilor Filip al II-lea, Alexandru cel Mare și Lysimach;

- Încă înainte de 1359, pe tot teritoriul Vrancei existau organizațiuni politico-administrative;

- Sec. XIII: Episcopia Cumanilor;

- Sec. XIV – XV: Episcopia Milcoviei;

- Secolele IV – X (trecerea la feudalism) zona cunoaște o dezvoltare rapidă și continuă. Se observă continuitatea civilizației daco-romane. Ocupațiile de

bază sunt constituite din cultura plantelor, creșterea animalelor și păstoritul. Începând din sec. XV sunt recunoscute și preocupările viticole iar din sec.

XVII ne parvin date despre dezvoltarea meșteșugurilor și comerțului.

- Existau cândva pe aceste locuri păduri întinse de stejar, primele așezări umane fiind localizate chiar în pădure iar locuitorii fiind cunoscuți sub numele de „pădureni” - de aici și numele satului component de astăzi

Pădureni.

*

ATESTARE DOCUMENTARĂ

- A.
I. 1407 – Act eliberat de Alexandru cel Bun în vederea reglementării exportului și importului;
- II. 1460 – Document prin care Ștefan cel Mare atesta că Bacăul este centru de vamă.
(Până la 1475 Vrancea, deci și localitatea Mărășești, aparține de Tara Românească. Hotarul se întindea până în apropiere de Bacău).
– După 1482, în urma luptelor duse de Ștefan cel Mare cu Domnul Țării Românești, ținutul se extinde și hotarul se fixează la Milcov.
- B.
III. 1431, 2 Iulie – Document provenind din cancelaria domnitorului Alexandru cel Bun în care apare numele de Vrancea; este vorba despre o scrisoare în limba latină prin care voievodul Transilvaniei îl anunța pe judele Brașovului că Alexandru cel Bun, domnitorul Moldovei, a concentrat trupe spre Putna. Știrea a fost localizată la câțiva locuitori din Transilvania ce „au ieșit pe drumul Vrancei” („per viam Varancha”). Că este așa o demonstrează și actul emis în 1432 prin care domnitorul dăruia unui anume Batin „sate la Putna”.
- IV. 1455, 20 August – Document semnat la această dată de către Petru Aron prin care întărea boierului Trifu Borzescu cumpărarea satelor Boiești în Câmpul lui Dragoș, Ștefănești și jumătate din Mărișești.
- C.
V. 1641, 4 Aprilie – Primul document luat ca punct de plecare, prin siguranța lui: act ce provine din cancelaria domnitorului Vasile Lupu, semnat de ținutul Putna pe Siret (acest loc se menționa ca nod important de cale de comunicație între Moldova și Tara Românească).

*

ETIMOLOGIE

1. Numele localității

De-a lungul anilor, în desele încercări de a se realiza monografia Mărășeștii, se găsește și cea din anul 1957 din care aflăm:

Povestesc bătrânii că pe timpul boierului Iorgu Catargiu, care își avea palatul pe locul unde se află astăzi Parcul Public și unde se găsește palatul în ruină, proprietate Negropontes, în apropiere de locul numit Siliște, se aflau niște așezări omenești. Revărsările de apă peste măsură, din pricina ploilor neobișnute, inundă Siliștea pe drumul care ducea de la Drumul Sării la Tg. Ocna și Brăila, inundății care îi obligă pe localnici să se mute pe moșia boierului Catargiu, pe cele două drumuri principale dintre care unul făcea legătura între București și Iași (cam pe unde este astăzi str. Cuza Vodă). Pe acest drum trecea diligentă lui Cuza Vodă și unde de multe ori făcea popas la boierul Catargiu și de la care i-a rămas numele străzii.

Țăranii erau conduși de un anume Mărășescu, de unde se pare că vine și numele localității Mărășești.

2. Numele de familie

Se spune că pe timpul boierului Catargiu, cel care conducea podul umblător a luat numele de Podaru, îngrijitorul de cai, Hergheliegiu, urmând apoi cei care practicau diferite meserii și servicii: Bucătaru, Dogaru, Feraru, Vânătoru, Servitoru, Sufragiu, Pușcașu, Croitoru, Vizitiu etc.

Porecle care, în timp, au devenit de sine stătătoare.

*

Perioada anilor 1500 – 1899

1500 – 1799

- 1526 Satul Mărășești cade sub incidența staroștilor care aveau puteri nelimitate peste ținutul Putna.
- Amintim câțiva dintre ei: Miron Costin, Ion Neculce, Manole Ruset, Costache Purice, paharnicul Constantin Sion. Cel dintâi staroste citat de cronici a fost STAN, la 1526.
- 1761-1774 Înre acești ani existau în Mărășești cca 57 de familii.
- 1789 Anul desfașurării, pe acest loc, a luptelor dintre ruși/austrieci pe de o parte (îara era sub ocupație ruso-austriacă) și turci pe de altă parte. Satul Mărășești (ca și alte câteva sate din jur) este ars din temelii.

1800 – 1849

- 1801 Până la 1801 satul nu cunoaște „boierescul”. În acest an, Constantin Ipsilanti face danie Vel-vistiernicului Iordache Ruset Roznovon, ținutul în care era cuprins și Mărășeștii, localitățile libere fiind transformate în sate de clacăși. Are loc un lung și răsunător proces la Divanul Domnesc din Iași. După 16 ani de procese țărării obțin în 1817 vechile lor drepturi.
- 1827 Moșia Mărășești aparține logofătului Iordache Catargiu, care o va arenda lui Gheorghe Ianoliu. De la Igești și Bănești (Tîfleşti) se trag ramurile boieresci Catargiu și Sturza.
- 1834 A fost terminată BISERICA, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, de către logofătul Costin Catargiu și soția sa Elena. Amintim preoții ce-au păstorit aici: Gh. Apostol, Constantin Andrei, Scarlat Dumitriu, Popescu, Chivu și în prezent preot paroh Ciobotaru Grigore.
- 1835 Satul număra 198 familii. Ocupația principală: agricultura și creșterea animalelor. La Pădureni se înregistrează 89 gospodării.
- 1837 Sătenii lucrează pe moșia lui Costin Catargiu, recunoscut ca un înverșunat dusman al Unirii. Moșia va fi arendată lui Ioan Pivovici, supus austriac, prețul arenzii anuale fiind 1100 de galbeni, sumă care arată valoarea și bogăția moșiei.
- 1843, 8 Decembrie-Mărășeștii aparține de Plasa Domnești. Aici, la această dată, s-a întemeiat Târgul Domnești și tot aici își avea palatul domnesc Dabița Vodă

- 1859, 5 Februarie Al. I. Cuza face prima călătorie de la Iași la București, călătorie întreruptă la Mărășești pentru 5 zile. Au loc sărbători obștești, cu pronunțat caracter patriotic. Vodă Cuza, bun și generos, îl iartă pe Costin Catargiu, pentru poziția sa antiumionistă, gest care îl determină să nu se mai opună după 1859 reformelor lui Cuza. În aceste zile Cuza promite țăranilor împroprietărire lor cu pământ, lucru care se va întâmpla însă în 1864 (pământuri numite și în prezent „In Cuza”). Țăranii vor trebui însă să plătească lui Costin Catargiu, timp de 15 ani, o despăgubire bănească usturătoare. Timp de 5 zile Cuza a fost găzduit în Palatul care mai târziu avea să fie proprietatea lui Negropontes.
- 1859 Până în acest an, Islazul comunal intrase deja în tradiție. Aici pășteau turne mari de oi, și un efectiv și mai mare de taurine - 1000 de capete la o populație de 3500 de suflete.
- 1860 Cimitirul vechi, mult mai la vale de cel actual, pe dreapta drumului, aparține lui Catargiu; Cel de astăzi în proprietatea lui Negropontes, va fi cumpărat mult mai târziu.
- 1864 Cetățenii satului sunt împroprietăriți cu pământ din moșia lui Catargiu, cu acordul acestuia, de către ing. Calistrat Sfiderschi. Au fost împroprietăriți 16 clăcași și au fost dezrobiți țăganii de pe moșia boierului Catargiu. În tradiția locală Lascăr Catargiu ar fi pierdut moșia la un joc de cărți în localul unde ar fi fost ospătar Negropontes, care i-ar fi strecurat pe ascuns boierului ce pierdea încontinuu suma de 1000 de galbeni vechi. Acesta recăștigându-și moșia îl va recompensa pe Negropontes, lăsându-l moștenitorul moșiei sale, la care se adăuga și moșia Gruzești. Alte surse culesse de la bătrâni spun că stăpânul moșiei ar fi fost lordache Catargiu, care a lăsat-o moștenire fiului său Costin.
- În acest an s-ar fi împroprietărit 16 clăcași cu pământ și 4 boi, 95 clăcași cu pământ și 2 boi, 40 pălmași, 67 familii - în total 218 familii împroprietărite cu 602 fălcii loc arabil, 13 fălcii siliste, 54 fălcii alte terenuri și 61 fălcii islaz. Alte surse susțin că la 1861 moșia a fost vândută lui Ulise Negropontes, de origine grec, locuitor al Galatului. Urmasul său, Gheorghe U. Negropontes.
- 1869 La Mărășești se folosea plugul fără roți de numai 4 sau 2 boi, numit rărița lui Schwart.
- 1872 Găsim Mărășeștii în Plasa Biliiești. Tot în acest an ia ființă prima școală satească.
- 1872, 13 septembrie Inaugurarea liniei ferate Mărășești - Bacău
- 1875-1899 În țară existau 4 fabrici chimice, printre care și „Chimica” Mărășești.

- 1876 Comuna Făurei se unifică cu Mărășești și Ciușlea.
Până în acest an reședința se afla la Mărășești.
- 1877-1878 Mulți cetățeni din Mărășești sunt încorporați în Regimentul 10 Dorobanți și vor lupta în Războiul de Independență. Tot acum, Anghel Saligny, născut la Focșani, construiește PODUL DE PE SIRET, pentru șosea și cale ferată (suprapus), unul dintre cele mai importante din țară.
- 1877, 6 decembrie Trecerea Majestății Sale, Țarul Alexandru II, prin gara Mărășești. Heraclie Juvoni, ingrijitorul general al moșiei Mărășești, s-a ocupat de toate cheltuielile. La ora 11:46, Țarul a coborât din tren timp de 15 minute și a vorbit multă vreme, după ce a fost întâmpinat cu pâine și sare de Prefectul de Putna.
- 1878, 8 februarie Un alt membru al familiei imperiale ruse trecea prin Mărășești oprindu-se în gară. Este vorba de Marele Duce, moștenitorul tuturor rușilor.
- 1881, 13 iunie Se dă în folosință linia ferată București-Mărășești (lucrările între 1879-1881, sub îndrumarea aceluiași Anghel Saligny). Mărășeștii devinea astfel, Departament - nod de cale ferată cu legături spre Iași, Suceava, Galați.
- 1882 Se construiește Complexul CFR.
- 1885 Fabrica de Produse Chimice „Mărășești”, cu un capital de 630.004 lei, funcționa cu 150 muncitori români și 70 străini. Făcea parte, împreună cu Fabrica de Zahăr din cele 12 mari întreprinderi ale județului. Fabrica de Zahăr avea un capital de 5,6 milioane lei, unde lucrau 700 muncitori români și 250 străini.
- 1888 Răscopalele țărănești.
- 1894 Începând cu acest an se vorbește despre Vasile Iftimescu, absolvent al Școlii Normale din Focșani, mare și luminat patriot, considerat al doilea învățător al Vrancei care a predat și la școala satească din Mărășești.
- 1895 Se înființează la Mărășești primul Birou Telegrafic Postal.
- 1898 Simion Mehediniț: „Spiru Haret este putnean, legat de „Rățușul lui Haret”, un loc de popas la răscruce de drumuri, între Panciu și Mărășești.”
- 1899 La Fabrica de Produse Chimice și cea de Zahăr (considerate printre cele mai mari din țară) munceau peste 500 muncitori.
- Multe povestiri sunt culese de la Vasile Puscășu, Gheorghe Valcu (inv.) și Gh. Enache. Aceștia spun că Chimica ar fi fost înființată de o societate anonimă pe acțiuni, cu societari străini și din țară - Nicolae Săveanu și Nicolae Chirculescu. Tot de la bătrâni

mai aflăm încă o știre care da savoare istoriei locale: pe moșia lui Catargiu s-ar fi născut MILOȘ OBRENOVICI, fost rege al Serbiei. Așa se explică și faptul că actualei străzi Vasile Alecsandri i se spunea cândva strada Obrenovici. Se mai spune că multe familii țigănești ar fi fost căștigare la cărți de boierul Catargiu, aceștia fiind nevoiți să rămână definitiv legați de acest loc.

*

Perioada anilor 1900 – 1920

1900 – 1920

Incepitul sec. XX Prelucrarea sticlei de zahăr (Pavilionane) și a buștenilor la fabrica "Predeluș"; buștenii erau aduși cu plutele pe Siret din zona de munte (împinarii de Neamț) iar din Siret pătrundeau la fabrică printr-un canal artificial, chiar în zona fostului islaz, pe o lungime de 5 km, canal numit "Siretul cel Mic 2". Fabrica de zahăr avea să fie distrusă în Primul Război Mondial iar "Predelușul" dispărea după cel de-al Doilea Război Mondial; Siretul cel Mic va fi astupat după colectivizare din rațiuni "organizatorice".

1900 M. Gabrielescu cere aprobarea (și o obține) să construiască o cale ferată privată între Mărășești - Panciu;

1900-1915

Cetățeni de frunte: Nica Radu, Stefanică Petre, Maria și Iorgu Magdălinoiu; Vasile Vasiliu, comisar șef al Poliției; Niță Manoliu, reprezentantul conducerii Fabricii Chimica; Ion Pepescu notar, fost comerciant de vinuri.

De reținut: Iorgu Magdălinoiu, muncitor la Stația CFR a fost participant la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie;

1901

Fabrica Chimică purta denumirea de Compania privată LOBEL UND HEIZ.

1903

Recensământ: 508 gospodării, 2328 suflete din care 1240 bărbați și 888 femei; 150 suflete flotante în campanie;

1903, 15 mai

Primarul Niță Vasiliu, împreună cu Comitetul celor 38 de cetățeni, printr-o scrisoare care avea să fie prima din țară; statuie-bust lui Cuza Voda, care avea să fie prima din țară;

1904, 11 aprilie

La ființa Spitalului "Sf. Ioan Botezătorul" cu 24 de paturi;

1904, 1 mai

Mărășeștii devine plasă. Consiliul Comunal propune ca satul Mărășești să devină comună urbană, deoarece a devenit un important centru agricol și industrial. Intenția nu se va materializa. Memorialistul Ion Cupșa, descriind ziua de 6 August 1917, vorbește în continuare de satul Mărășești;

1905

Suprafața pentru cultură: 2274 ha; păduri: 312 ha; din suprafața arabilă 1437 ha formau proprietatea lui Negropontes, care treierat, una de băut porumb, 3 de vânturat, 120 de pluguri, 106 cai, 326 boi, 164 vaci, 82 viței, 178 berbeci, 2384 oi, 213 porci. Mai avea 129 ha de vie și 12 ha de grădina de legume. Țăranii dețineau 837 ha de teren arabil.

- Din "inventarul" Mărășeștii: 2 mori cu 6 lucrători, 23 comercianți, două brutării, două frizerii, două cizmării, un atelier mecanic și 10 fierării;
- Moșia lui Negropontes: 1437 ha pământ.
- Are loc răscoala de pe Cruciaștorul Potemkin; de pe acest cruciaștor sosește la Mărășești un grup de 20 de marinari revoluționari conduși de Anton Parisçura și Anton Birozi, care s-au încadrat la fabricile din localitate unde vor lucra până în 1917. Parisçura era electrician șef la Fabrica Chimică iar pe timpul războiului, translator pe lângă comandantul Armatei Ruse la Mărășești;
- La Fabrica Chimică mai lucrau 180 de muncitori, iar la cea de Zahăr în jur de 938 muncitori.
- Apar primele școli de tip urban instalate în două localuri.
- 1907 Cu posibilități locale se îmbunătățește Spitalul, care deservea și comunele din jur;
- 1907 Negropontes trece în stăpânirea comunei tot Islazul din moșia lui. Tot datorită lui și lui Niță Vasiliu, care era foarte iubit de urbe, Năstase Gheorghiu, administratorul moșiei Pcleanu de la Pădureni face același lucru.
- 1908 Importanța comunei crește: fabrică de cărămidă, tuburi, țigla și prefabricate din ciment cu 1500-2000 de lucrători, o balastieră de extras pietriș, balast și nisip cu cca 100 lucrători; la Spital se mai introduc încă 10 paturi; școală de tip urban instalată în două localuri, un abator, local de primărie modern, piața publică, toate străzile pietruite și peste jumătate din ele cu trotuare din bolovani, serviciu de incendiu și iluminat public, două bălciuri anuale, două gări (una de Stat și una privată), sediu al Administrației Plasei Mărășești;
- 1908 Un iminos învățator pune bazele primei Biblioteci publice cu numele „Gen. Eremia Grigorescu”, în localul Școlii de Fete.
- 1908, 29 Septembrie Înveaga suflare a localității și delegați din Panciu, Adjud, Odobești, Tecuci și Bacău participă la inaugurarea statuii Domnitorului Cuza, prima de acest fel din România, opera sculptorului Th. Vidali din Ploiești. A fost așezată pe bulevardul central al orașului;
- 1909, 17 Mai În semn de recunoștință veșnică pentru Eroii Mărășeștii cazuți în Războiul pentru Independență din 1877 – 1878 are loc inaugurarea Obeliscului Eroilor, lucrările fiind realizate prin subscripție publică;
- 1910 Directori Sc. Medie: Ilie Cristescu, Ctin Postescu, Ion

- Stoica etc. 1910
- Șc. Elementară - Inv. Ilie Cristescu, Constantin Postescu, Constantin Stoica, Gh. Vălcu, Dinu Adamache, Ctin Racovița; 1911
- Se da în folosință calea ferată Mărășești - Panciu; Populația localității: 4459 1912
- Prima organizare sindicală: Fabrica de Parchete Tișița. 1913
- In iunie, prima grevă a muncitorilor împotriva administratorului fabricii, Bach; copiii muncitorilor vor fi aruncați în câmp. 1914, 7 decembrie
- Manifestări împotriva războiului la Focșani unde participă și un grup din Mărășești condus de Mitică Rădulescu și Vasile Magdălinoiu. 1916
- Cu ocazia împroprietăririi pe teritoriul Mărășeștilui au luat pământ și locuitori din Vizantea, Răcoasa, Găuri, Câmpuri, Soveja; are loc formarea obștilor. 1916, 29 august
- „În momentul când poporul român răspunde la apelul fraților săi oprimați și intră hotărâți într-un război glorios, în care găsește confirmarea realizării aspirațiilor sale naționale, rog pe Majestatea Voastră să primească pentru Sine și pentru nobila Sa Țară, urările cele mai cordiale ale Franței”. (Din telegrama Președintelui Poincaré către Ferdinand). 1916, Octombrie
- Sosește în țară, Gen. Berthelot, conducătorul străucitei Misiuni Militare Franceze „marele prieten din zile grele al Patriei și al Neamului Românesc”. 1916-1918
- Frontul de la Mărășești se întindea de la Capra Podului Cozmești, pe linia ferată Tecuci-Mărășești, până la Gara Mărășești, trecea pe la Via lui Gorgiu spre Vile Noi, Răzoare, îndreptându-se spre Muncelu. Artileria Română era camuflată pe dealurile Mărășeștilui. Marți Eroii ai Reg. 32 Mircea, toți soldații luptând numai în cămașă. 1916
- Gen. Eremia Grigorescu avea Cartierul General într-o casă din Onești care aparținea lui Negropontes. Acolo a cunoscut-o pe Elena, fiica lui Gheorghe U. Negropontes care avea să-i devină soție. Pentru loialitate în timpul Primului Război Mondial, Negropontes, va fi decorat de Guvernul Francez cu LEGIUNEA DE ONOARE. 1917, 30 iunie
- Eremia Grigorescu preia comanda Armatei a I-a, răspunzând și de frontul de la Mărășești. 1917, 29 iulie-11 august
- MARFA OFFENSIVĂ, în care a fost implicată Divizia a IX-a Română, pentru bararea drumului spre Mărășești; este

- aruncat în aer podul de la Cozmești - Doaga;
- 1917, 30 iulie-12 august Generalul Cristescu este înlocuit cu EREMIA GRIGORESCU, considerat principalul arizant al Victoriei de la Mărășești. PE AICI NU SE TRECE, deviză rostită de E.G. în 1916 la Oituz, marea lui unitate fiind numită Divizia de Foc, se transformă acum, ca răspuns lui Mackensen: NICI PE AICI NU SE TRECE!
- 1917, 24 iulie-21 august BĂTĂLIA DE LA MĂRĂȘEȘTI 6 AUGUST** fiind considerată ZIUA DE FOC. Pe câmpiile de luptă ale Mărășeștilor și-au jertfit viața: 480 de ofițeri și peste 21.000 de soldați și gradati; alte surse menționează totalul de 38 000. Aici s-au confruntat forțele a 20 divizii românești și 11 divizii inamice. Pierderile inamicului au fost estimate la cca. 65-70 000 morți, răniți, dispăruți. Populația Mărășeștilor a fost evacuată peste Siret înspre Tecuci. Artileria inamicului distruge Fabrica de Zahăr; cade în luptă Regimentul cap. Ignat Grigorie (toți fiind înmormântați pe 7 August în vilele lui Negropones). În 1924 osemintele Eroilor vor fi depuse în cripta de onoare a Mausoleului. Cade în luptă FETIĂ-EROU, MARIA IOAN ZAHARIA, în vârstă de 12 ani, nu departe de Pădurea Răzoare. **7 August - ORDINUL DE ZI** semnat de Eremia Grigorescu: „Prin rezistența ce ați opus cu piepturile voastre la Mărășești și Muncelu ați făcut să se întunece visurile de cucerire ușoră a părții ce ne-a mai rămas din scumpa noastră țară... Ziua de 6 August a fost scrisă de voi cu litere de aur în Cartea de viteză a Neamului nostru, afirmând în lumea întreagă drepturile lui nebiruite”.
- 1917 Au căzut eroic la Mărășești cap. Berger (10 August), cap. Vernay (14 August) și Adj. Texier, care făceau parte din Misivnea Sanitară Franceză D'Harcourt, compusă din 104 medici, din care 60 chirurși.
- După 1917 în amintirea războiului din 1917 Gen. Popescu ridică „Piatra de la Movilă”.
- 1918 Moșia lui Negropones: 2251 ha pământ. Se expropriează moșia lui Negropones (2200 ha).
- 1918, 13 decembrie Ștefan Tiplica, ucenic, participant la manifestajă din Piața Teatrului Național din București; manifestajă va fi înăbușită în sânge.
- 1919, 1 iunie Mare parastas la care participă jurnalistul Mihail Negru de la ziarul "Universul"; este condus prin zonă cu șareta de către Monferato, administratorul general al lui Negropones, primar fiind Emil Balaban, ofițer de rezervă Art. "Neamurile cu viitor sunt acele care știu să-și iubească și să-și cinstească trecutul" - fragment dintr-un discurs-apel pentru adunarea de fonduri necesar construirii

1919, 8 Iunie
Se ia inițiativa (București) de construire a
MAUSOLEIUI NEAMULUI.

1919, 8 iunie
La București are loc Congresul Societății Ortodoxe
Naționale al Femeilor Române. Zefira Voiculescu face propunerea
de a se construi un monument-osuar care să eternizeze vitejia și
sacrificiul ostașilor români căzuți la Mărășești.
Între 1919-1924 s-au strâns 4 milioane lei cu care s-au început
lucrările Mausoleului intitulat simbolic INTRU SLAVA EROILOR
NEAMULUI, încadrat cu 8 steme heraldice. Din lipsă de fonduri,
lucrarea se va executa în etape, fiind încheiată în 1938 și a costat
5.315.000 lei. În Mausoleu odihnesc Eroii ce provin din peste 250
de mari unități.

1919, 7 noiembrie
Negropontes anunță oficialitățile că va dona 20 ha de
pământ ca loc pentru ridicarea Mausoleului. Actul de donație: 14
iulie 1921; va mă dona și suma de 50 000 lei, sumă enormă pentru
acel timp.

1919
Ion Popa și Stefanică Petre, muncitori din Chimica,

concediați pentru „propagandă sindicală”.

1920
Director la fabrica Chimică: Neuman, care a plecat în

Palestina; Înaintea lui se menționează ca director: Konic.

S-a construit sediul Primăriei.

A luat ființă Școala de Fete (astăzi Nr. 1). Prima director: Ecatarina Serian.

Mai exista și o școală medie de băieți.

Cartierul II - agent agricol Gheorghe Tița; Aici s-au refugiat

pe lanul Gârnejuș o ceată de țigani din Corbasca (Tecuci). Au fost

strămutați și împroprietăriți de primarul Vasiliu (unde se găsesc și

astăzi).

Școala Nr. 2 - Dna Tița, soția agronomului Tița, cadru

didactic la această școală (la început Școala de Fete); după ea a

urmat Elena Peneus.

Județul Putna este împărțit în 6 regiuni agricole.

Mărășeștii avea 11 comune în subordine.

1920, 17 august
Ședința Parlamentului Țării în care se discută

problema Mărășeștilui (treccera de la comuna rural la oraș) cu

ocazia sosirii delegației franceze, pentru a înmâna CRUCEA DE

RĂZBOI FRANCEZA Orașului-Erou Mărășești.

1920, 22 august
Zi devenită simbol, când pe Platoul de la Răzoare

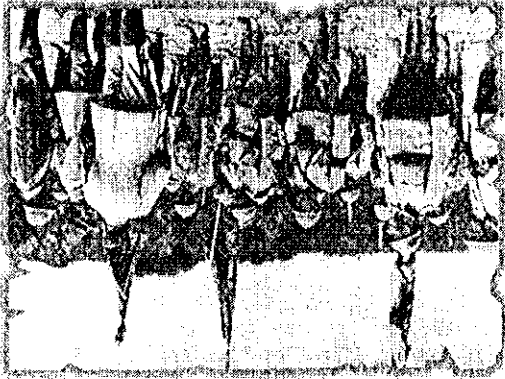
Președintele Franței, Paul Dechanel, prin trimisul său special,

Mareșalul Joffre, decorează Orașul-Erou Mărășești cu CRUCEA

DE RĂZBOI FRANCEZA.

*

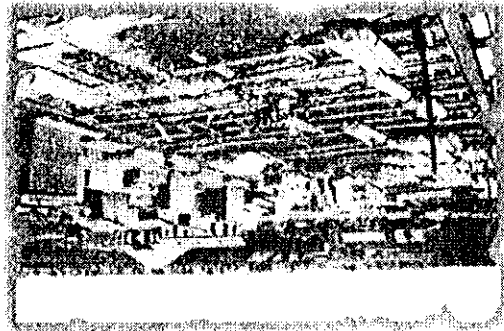
Decorarea unor ofiteri și ostași români cu înalte distincții militare
 ♦ La décoration des quelques officiers et soldats roumains de
 hautes distinctions militaires françaises pour leurs faits d'armes
 réalisés l'été de l'an 1917 ♦ The decoration of some Romanian
 officers and soldiers with high French military decorations for their
 military acts of bravery during the summer of 1917

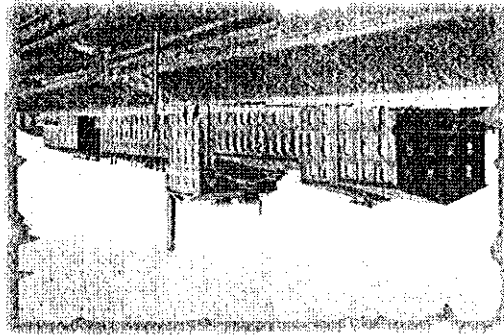
Post de luptă în zona Mărășești ♦ Poste de combat de la région
 de Mărășești ♦ Fight post in Mărășești area

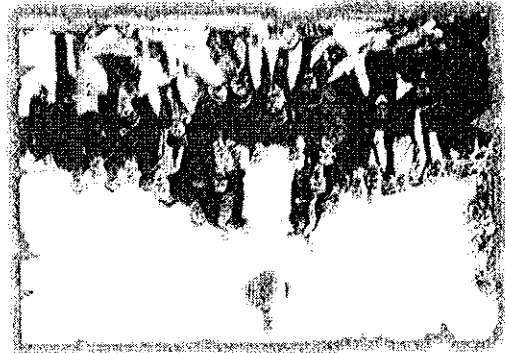
Fosta fabrică de cherestea ♦ L'ancienne fabrique de sciage
 ♦ The former timber factory

Fosta fabrică de zahăr ♦ L'ancienne sucrerie
 ♦ The former sugar factory

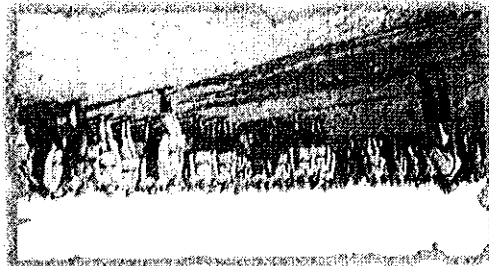
Tânăr din Rușinoasa, Neamț, la inaugurarea Monumentului închinat
 Domnitorului Al. I. Cuza ♦ Des paysans de Rușinoasa, Neamț, à
 l'inauguration du Monument dédié au prince régnant Al. I. Cuza.
 ♦ Peasants from Rușinoasa, Neamț, at the inauguration of the Monument
 dedicated to the Prince Al. I. Cuza

Generalul Berthelot pe frontul românesc ♦ Général
 Berthelot sur le front roumain ♦ The general Berthelot
 on the Romanian front

Generalul Eremia Gîngorescu vorbind ostașilor și ofițerilor - Mărășești 1917
 ♦ Général Eremia Gîngorescu en parlant aux soldats et aux
 officiers - Mărășești 1917 ♦ The general Eremia Gîngorescu speaking
 to the soldiers and the officers - Mărășești 1917

Scoala Primară din
 Mărășești ♦ L'Ecole
 Primaire de Mărășești
 ♦ The Primary School
 from Mărășești

Perioada anilor 1921 – 1989

<p>Perioada interbelică: La Negropontes lucra ca administrator un grec pe nume Kirru; majoritatea celor care lucrau în zona „Grădinariei” sau la „VIA SOFIA” erau cazati la locul de muncă sau chiar în curtea Conacului;</p>	1922-1925
<p>- mai târziu va fi trecută la Fabrica de Cherestea din Gugesti. - din Fabrica de Traverse și Parchete de pe malul Siretului, în Ianul Gârnețuș nu va mai rămâne nici o urmă.</p>	1923, 14-17 mai
<p>Se inaugurează rămășițele SOLDATULUI ROMÂN NECUNOSCUT; Pe 15 Mai sicriul este transportat la București și înhumat în Parcul Carol. Între anii 1950-1992, EROUL NECUNOSCUT a fost depus în fața Mausoleului Mărășești. Din 1992 este reșezat în Parcul Carol din București;</p>	1925-1930
<p>În casele D-nei Ionescu, lângă Școala de Băieți, a funcționat o Școală de Arte și Meserii condusă de Alexandru Balaban;</p>	1926
<p>Căminul Cultural funcționa cu sediul în Cancelaria Școlii de Băieți. Din 1930: Casa Școalelor din București aprobă ca Localul Școlii de Fete să fie destinat Căminului Cultural; va fi condus de preotul Dumitriu;</p>	1930
<p>Se amplasează bustul lui Pruncu în Cimitir care este mutată ulterior pe timpul primarului Stoica, în oraș. El a căzut unde este VIA, fostă proprietate a lui Gorciu;</p>	1934
<p>La ființa Fabrica de Cherestea „Dunărea”;</p>	1934, 6 august
<p>Al. Sahia vine, după 18 ani de la Marea Bătălie, să vadă cum sunt tratați aici schilozii, betegii și marii mutilați ai Războiului;</p>	1934, 21 septembrie
<p>Inaugurarea Monumentului „Victoria de la Mărășești”; Este menționat LICEL, cu destinație de Școală Militară;</p>	1937
<p>Începe construirea unui nou local de școală care va fi terminat în 1940;</p>	1938, 18 septembrie
<p>În prezența Regelui Carol al II-lea are loc MAREA CEREMONIE de inaugurare a MAUSOLEULUI NEAMULUI;</p>	1938
<p>La Școala lucrau 13 cadre didactice cu 614 elevi; Spitalul avea 2 medici și un agent sanitar;</p>	1938
<p>Pe usa Bibliotecii se putea citi următoarea inscripție:</p>	1938

- „Sărăcia se gonește cu munca nu cu banul”.
La Școala: 13 cadre didactice și 614 elevi;
Spitalul lucra cu 2 medici;
- 1939 A fost cantonată la Mărășești Școala de Ofițeri a Reg.
75 Sibiu și va sta până pe 15 aprilie 1940;
1939, 29 decembrie 4532 locuitori;
1940-1941 Populație: 4753 locuitori;
- 1940 Mărășeștii face parte din Plasa Panciu. Suprafața
totală: 5652 ha din care 3069 suprafață arabila. Orașul număra 1541
de gospodării și 4963 de locuitori. Orașul dispunea de Spital,
telefon, băi publice, Fabrica Chimică, Liceu, fabrică de chereștea,
monumente istorice: Cuza, 1908; Monumentul Eroilor
Independenței, 1909; Statuia subl. Gabriel Pruncu, 1920;
Mausoleul, 1938; Monumentul "Victoria de la Mărășești", opera
sculptorului Oscar Han, primul cetățean de onoare al urbei, a fost
ridicat la Trșița pe 21 Septembrie 1934, pe cheltuiala proprie.
- Director Chimica: Niță Manoliu.
La Poliție erau angajați 30 de salariați;
1940-1944 Locuitorii din Mărășești ajută cu mâncare și haine deți-
nuți evrei cazați la Școala din Doaga, care lucrau la carierele de
piatră.
- La VIA SOFIA lucrau prizonieri sovietici. Legătura cu aceștia o
facea ceferistul Iorgu Magdălinoiu care cunoștea bine limba rusă;
1941-1944 Mausoleul este închis iar comemorările naționale
interzise;
- 1941-1945 Cățiva cetățeni de frunte ai urbei: Niculescu, comisar
șef al Siguranței, profesoara Feldy, profesorul Dumitru Petrache
Teodoru, Ion Grăjdeanu, frații Dumitrescu;
- 1942 Din inițiativa Căminului Cultural „Eremia Grigorescu”
se ridică în fața Bisericii - TROIȚA - închinată Eroilor din
Mărășești; ing. constructor Niță Vasiliu. Nu se mai păstrează
originalul, fiind distrusă complet după 1945. Preotul Scariat
Dumitru, directorul Căminului Cultural, a îngrijit-o până în acest
an. Abia după 1989 Veteranii au ridicat pe vechiul amplasament o
nouă Troiță după proiectul prof. Valerian Simion;
- 1944 938 familii; 3785 ha arabili;
- 1945, octombrie Prima celula comunistă (Dep. CFR, Chimica,
Primărie);
- 1945, noiembrie 500 muncitori organizați în sindicate: 75 uteciști, 212
Frontul Plugarilor, 55 membre UFAR;
- Atelierile CFR deschid o Școala Prof. de 4 ani;
- 1945 Liceul trece printr-un incendiu devastator - se pare că
focul a fost pus de un grup de nemți ascunși în podul Liceului; a

- fost refăcut în 3 ani;
 Reforma agrară
 Cădirea Sindicatului CFR, naționalizată (aparținea
 moșierului Camarina);
 1945, 7 ianuarie
 Moare George U. Negropontes;
 - 350 țărani împroprietăriți cu 461 ha de pământ;
 - de la Negropontes sunt confiscate 16 pluguri, 3 tractoare, 4 mașini
 de semănat, 2 mașini de secerat și 2 mașini de trierat;
 - primul prefect muncitor a fost numit din rândul muncitorilor de la
 Atelierele CFR Mărășești;
 - primii primari reprezentanți ai clasei muncitoare instalați în
 Focșani, Adjud, Panciu, Odobești și Mărășești au fost, de
 asemenea, din rândul muncitorilor din Mărășești;
 - Activau: acțiunile de teatru prin cele două surori Petrea; Corul
 Sindicatului condus de compozitorul și dirijorul Ionescu Pașcanu;
 mai târziu activitatea teatrală a fost condusă de Constantin Petrea,
 ajuți de Ionescu Giony și Deciu Pavalescu.
 În martie se înființează economatele;
 1946
 La finia un centru de mașini agricole (11 tractoare, 241
 pluguri, 2 batoze și 17 secerători-legători). Noiembrie: alegeri
 parlamentare;
 Se înființează Căminul Cultural în fostul grajd de cai al lui
 Negropontes (actualul Consiliu Local). Unii susțin că a fost grajdul
 taurului comunal;
 1946-1947
 Seceta este urmată de o foamete cumplită dar
 muncitorii supravețeau cu tute coapte pe pita împărțite de
 administratorul lui Negropontes. Moara lui era condusă de
 mecanicul-morar Fercu iar grâul era adus cu „trenul foamei” din
 zona Banatului;
 1947
 REFORMA AGRARĂ – s-au împroprietărit
 țărani urbei pe lanurile Indigena, Șes, Cuza, Gârneș (cca 270 ha);
 Cozmășteni, pe lanul Gârneș (40 ha); Cei din Fitionești au primit
 la Ville Noi (30 ha); Agent agricol: Anghel T. Ion; Membri ai
 Comisiei de Împroprietărire: Gh.Negoia și Ghiță Dogaru;
 1947, august
 Stabilizarea monetară;
 - se înființează organizația locală a Partidului Social Democrat
 condusă de prof.Constantin Racoviță
 - 30 Dec. Proclamarea RPR;
 1948
 La finia IAS-ul - reforma agrară, exproprierea (3000
 ha teren;
 1948
 Primul deputat muncitor ales în Parlamentul României;
 Traian Kogălniceanu;
 1948
 Este naționalizată Fabrica Chimică;

1948, 25 ianuarie	4940 locuitori;
1948-1955	2 centre pâine, 1 magazin produse alimentare, 2 localuri alimentație publică, 2 magazine mixte, 1 cofetărie, 1 depozit produse;
1949	Se pun bazele CAP-ului Pădureni;
1950	Valoarea producției chimice: 19 mil; în 1970: 100 mil;
1950	La Liceu: Școala Profesională de Chimie
1950	subvenționată de Fabrica Chimică;
1950	Baia comunala funcționa în curtea fostului Palat Negropontes; s-a pavat str. principală (10.500 mp); se construiește fântâna arteziană din fața Sfatului Popular;
1952	Radioficarea orașului - 1230 abonați;
1953	Apar 2 întovărășiri agricole: Soc."Înainte" cu 256 membri. Vor fi transformate la 30 decembrie 1958 în CAP;
1955	Piața orașului: lumină, 22 mese și tarabe, 10 banci pe strada principală;
1956, 21 februarie	5604 locuitori;
1957	Mărășești aparține de Reg. Bârlad. Se înființează o a doua întovărășire „7 Noiembrie”;
1958, 30 decembrie	Se pun bazele G.A.C-ului, ia ființă CAP Mărășești;
1961, 1 ianuarie	Se înființează SMT-ul cu 167 tractoare, 160 pluguri, 180 semănători, 32 combine, 300 grape și 83 batoze;
1961	A luat ființă SMT-ul care deservea toate CAP-urile din Raionul Panciu;
1965-1973	S-au pavat 48.000 mp trotuare ai 62.000 mp străzi;
1966, 15 martie	6795 locuitori;
1967	Director Liceu: prof. Dumitru Andreescu, Director adjunct Șc. nr. 1 - Verdeș Constanin, director Cămin Cultural - Guță Ioan;
1967	Se reface Turnul de apă (Castelul) din Parc. Funcționau 3 biblioteci, 1 club, 3 dispensare medicale; S-au pavat 62.430 mp străzi și 23.610 mp trotuare;
1968	GAS-ul dispunea de: 145 tractoare, 180 semănători, 300 grape, 160 pluguri, 65 sape rotative, 50 combine, 16 prese ambalat paie, 12 combine porumb;
1968	- se construiește Cinematograful;
1968	- se construiește Căminul de zi pentru copiii muncitorilor din Chimica;
1968	Chimica: 620 salariați; în 1972 lucreau la Chimica 90% din salariați urbei;
1968	Com. Pădureni devine sat component al orașului
1969	Mărășești;
1969	Industria chimică din Mărășești reprezenta 71,2% din

1972
1973

producția globală a județului din aceeași ramură;
90.000 mp zone spații verzi și peluze cu flori;
9397 locuitori;
6 școli cu 36 săli de clasă, 71 cadre didactice și 1500
elevi; Mai există: 3 biblioteci, stadion cu tribună de 600 locuri, 1
cinematograf, 1 sală de cinema în aer liber, 2000 aparate radio, 700
televizoare; 12 medici, 40 cadre sanitare medii, 100 paturi;
3 dispensare, casă de naștere, 2 farmacii, 42 unități comerț de stat și
cooperatist, 12 unități cooperativă meșteșugărească.

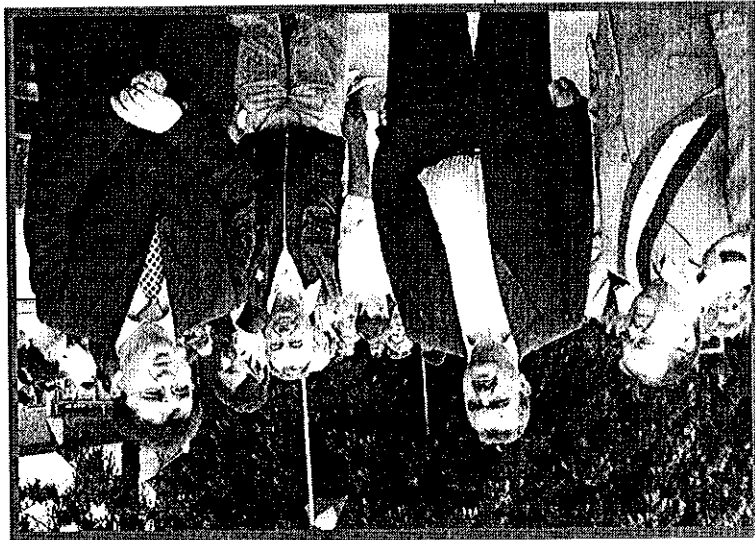
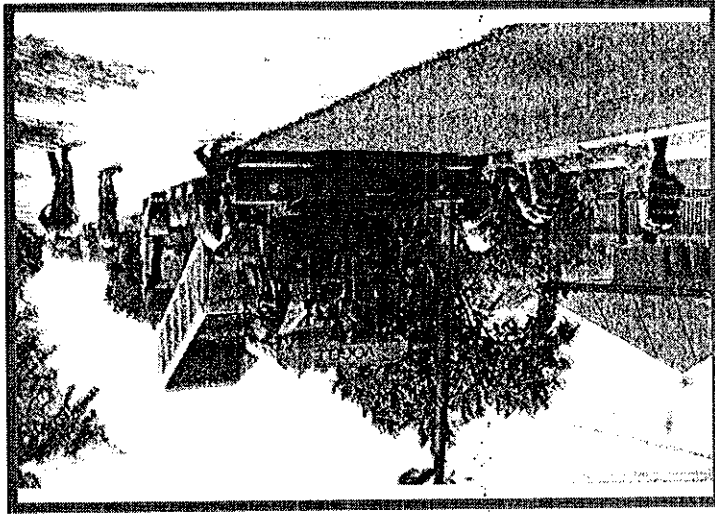
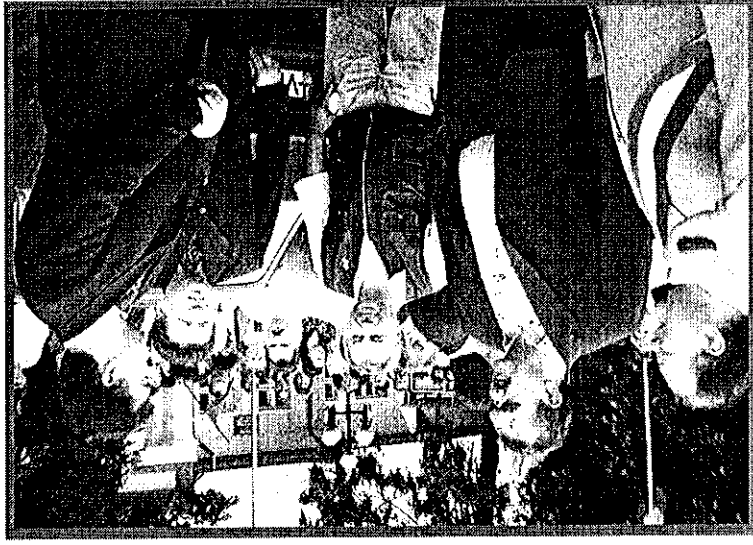
*

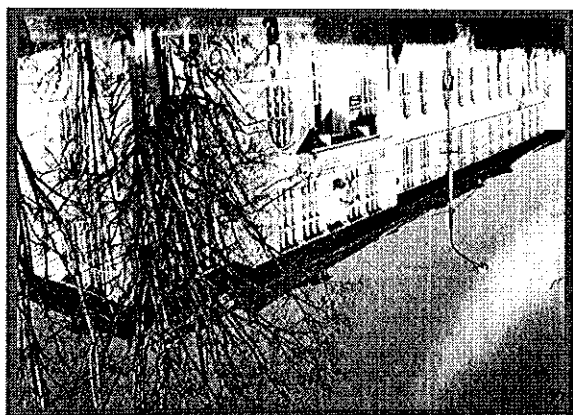
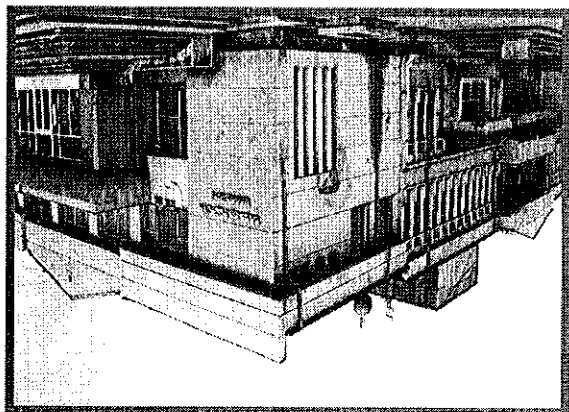
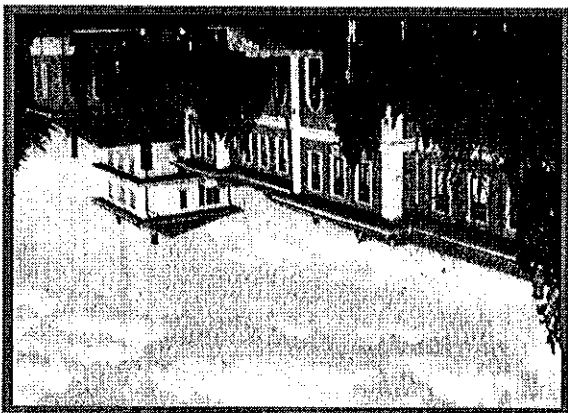
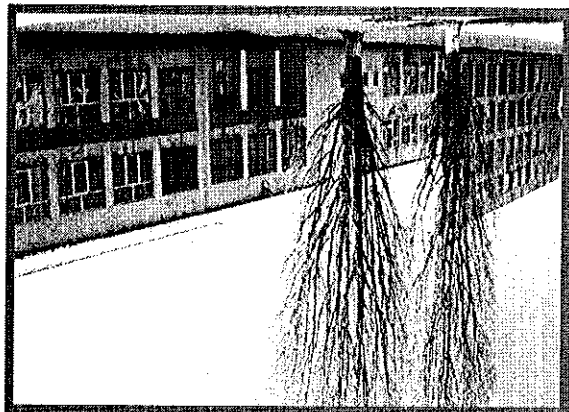
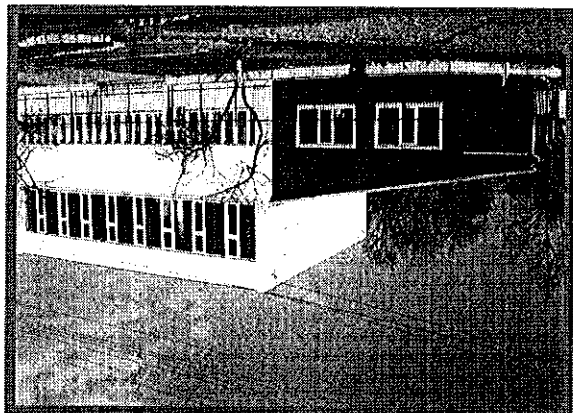
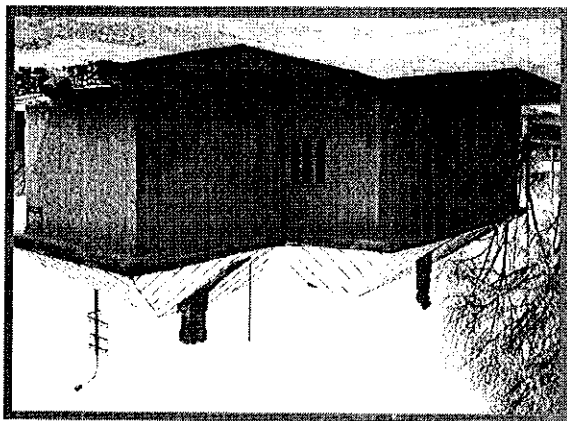
De la Revoluție până la data editării Cărții de Aur

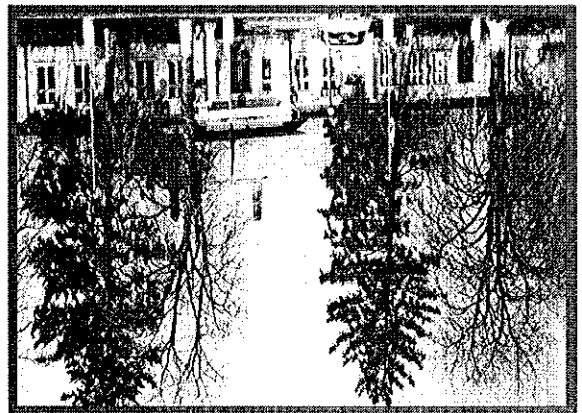
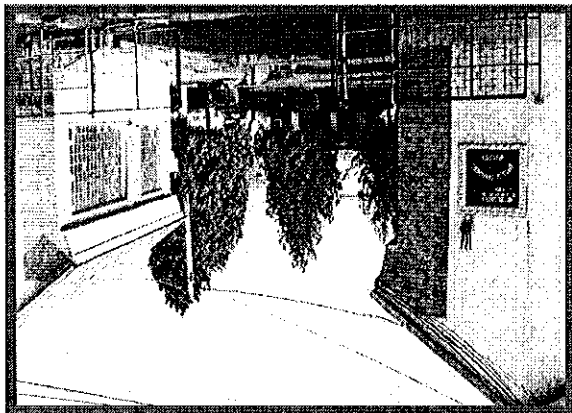
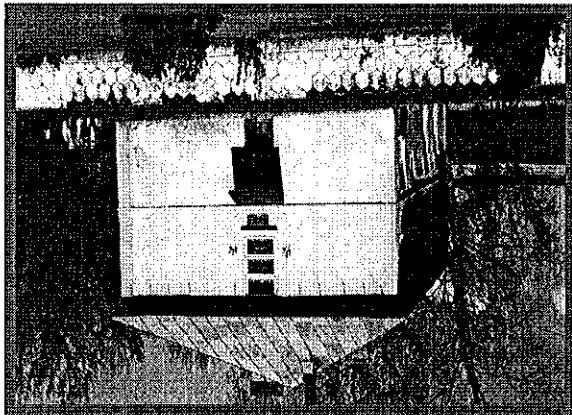
1991	8.710 ha pământ din care: 5.991 arabil, 432 vie, 704 pășune, 959 pădure, 624 alte suprafețe; Unități și instituții reprezentative: ILGO, MARCHIM SA, RO DESIGN, SC SAR CONFEX SRL, SOMACO DOAGA, MBM SA, AGROINDUSTRIALA SA, SC GERCOMF, SC FITION, SC MIRONA PROD, MOARA ANDOR PAN; Regii Autonome: 1, agenți economici cu capital integral sau majoritar de stat: 11, societăți comerciale: 10, agenți economici cu capital privat: 73, agenți economici în agricultură: 2, în industrie: 8, alimentare: 15, nealimentare: 11, bancă populară: 1, hotel nefolosit (60 locuri): 1, hanuri: 1, școli generale: 6, liceu: 1; club al elevilor: 1, spital: 1, policlinică: 1, farmacie: 2, bibliotecă: 1, grădinițe: 7, muzeu: 1, casă de cultură: 1, mausoleu: 1; Populația: 13.316 (7.124 femei și 6.192 bărbați), din care romi peste 2.500; Populația: 11.113 – cu satele componente 12.865, copii școlarizați 2.261, societăți comerciale în general 261, afaceriști cca. 10; Populația: 13.081 – majoritatea fiind de naționalitate română cu o concentrare de romi în Cartierul I și II; densitate 150 locuitori/kmp; indice dezvoltare economică 38 (foarte slab); nr. de locuitori la mia de locuitori 293; rata șomajului 2.500 (foarte mare); nr. salariați la mia de locuitori 139; venituri salariale 96,6 milioane la mia de locuitori; nr. elevi înscriși la școală 57, 5%; religie majoritară (98%) ortodoxă; Recensământ: populația 13.110 împărțită în felul următor: Pădureni 555, Călimănești 486, Haret 652, Cartier Doaga blocuri 346, Mărășeștii revenindu-i 11.110; familii cu copii 3.681 din care familii cu mulți copii 467, copii 4.695, populația romă ajungând la 26,1%; total salariați 678 și șomeri 3.389; Populația: cca 12.000 din care activă 7.000, iar pensionari 2.600; suprafața agricolă 3.039 ha din care: arabil 2.800, vii 239 și pășune 781.
1993	
2000	
2001	
2002	
2004	

*

Imagini de la inaugurarea lucrărilor de asfaltare a străzii Siret, la care au participat:
Președintele Consiliului Județean Vrancea, dl. Marian Oprea, Ministrul Transporturilor, dl. Miron Mitrea
însoțit de primarul orașului, dl. Emilian Brașov și de noul viceprimar, dl. Gheorghita Bălan

MĂRĂȘEȘTIUL ÎN MEMORIA LUMII

Motto: Ingenunchiați voi ce-
ați rămas în viață, înaintea
măiestății celor ce au căzut la
Mărășești.
Vasilie Parvan

Ianuarie-iunie 1917: are loc refacerea Armatei Române;

18 ianuarie: victorioasa bătălie de la Pralea, care a permis Armatei Române să țină sub control Valea Susiței;

3 iunie: Generalul Al. Averescu vizitează împreună cu Ministrul de Război VANDERVELDE al Franței, Divizia Generalului Strătulescu pe frontul Varnița-Răcoasa;

30 iunie: Trupele rusești aflate în zona Mărășeștinului sunt puse sub comanda gen. Eremia Grigorescu;

11-24 iulie: Soldații Regimentului 2 Vânători și 4 Infanterie Argeș (care cu 40 de ani înainte au pătruns cei dintâi în reduta Grivița) ocupă primii tranșeele germane, astfel că Mărășeștii este eliberat și ocupat de români;

29 iulie-11 august: Ofensivă dură a Diviziei e IX-a Română pentru bararea drumului spre Mărășești. Datorită eroismului dovedit în luptă această divizie va lua numele de Mărășești. Este aruncat în aer podul de la Cosmești-Doga; în decurs de 3 zile, divizia a pierdut 6300 de soldați și 134 de ofițeri;

16 iulie-12 august: Gen. Eremia Grigorescu preia comanda Armatei a I-a, considerat principalul artizan al victoriei de la Mărășești. Pentru tenacitatea cu care a apărât pozițiile din valea Oituzului (1916) sub deviza-ordin; PE AICI NU SE TRBCE! marea unitate comandată de el a fost denumită „Divizia de foc”. La Mărășești îi va răspunde lui Mackensen: NICI PE AICI NU SE TRBCE!

6 AUGUST: ZIUA DE FOCI Artileria inamicului distruge Fabrica de Zahar din Mărășești, ocupând-o la orele 10,15; În apărarea Cotei 100 (Cota Sângelui) până la venirea rezervelor de la Răteșul lui Haret (la 4 km distanță) se angajează eroic Compania de mitraliori din Batalionul I, Reg. 51/52 Infanterie

(Cota loo a fost aparată de eroii companiilor din Reg.51/52 Infanterie. În aceeași zi, cade la datorie, nu departe de PĂDUREA DE LA RĂZOARE/fețița-Erou MARIA IOAN ZAHARIA, în vârstă de 12 ani, care a înlocuit un observator de artilerie la Răteșul lui Haret, sprijinind astfel dirijarea Armatei Române. În lupta de la RĂZOARE au căzut 4800 de soldați.

*

Menționăm pe eroii: Lt. Col. Arthur Virtejeanu împreună cu 16 ofițeri și 500 de soldați. De neuitat vor rămâne cuvintele-ordin ale Col. Radu Rosetti, grav rănit: „Ordon Regimentului să nu treacă peste corpul meu!” Se mai distinge Serg. Ignat Iliescu, care în truntea Comp. a IX-a, apără zona de sud a vililor lui Negropontes. Frontul german începe retragerea. Constanțin Kiriteșcu în „Istoria războiului pentru întregirea României” consemna: „Și în acest amurg însângerat, gloriosul soldat (Mackensen) nu se putea opri să nu citească împede apusul propriei sale faime de general, care nu cunoscuse până atunci înfrângerea”.

24 iulie-21 august: perioada Bătăliei de la Mărășești (29 de zile).

7 august: Eremia Grigorescu dădea în această zi ORDINUL DE ZI care va rămâne celebru „Prin rezistența ce ați opus cu piepturile voastre la Mărășești și Muncelu ... ați făcut să se întunece visurile de cucerire ușoară o părți ce ne-a mai rămas din scumpa noastră țară (...). Ziua de 6 AUGUST a fost scrisă de voi cu litere de aur în cartea vitejiei neamului nostru, afirmând în lumea întreagă drepturile lui nebiruite”.

Aici, în Bătălia de la Mărășești, în cele 29 de zile de foc s-au confruntat forțele a 20 de divizii (române și străine). Astfel, satul obscur până atunci, Mărășești, devenea SIMBOLUL MĂNDRIEI ȘI AL DORULUI DE NEATĂRNARE, al unei țări întregi.

Pierderile inamicului: 65.700 morți și dispăruți; ale românilor: 38.000

Octavian Goga: „Bătălia Mărășeștii rămâne una dintre cele mai formidabile vărsări de sânge ale marelui război”

Vasile Pârvan: Viteji au fost flăcăii tăi, o Patria mea frumoasă! Dar născătorii SUFLETELE LOR NU AU ARS DE UN FOC MAI MISTURATOR CA LA MĂRĂȘEȘTI.

Gen. Eremia Grigorescu: „Mărășeștii fu mormântul iluziilor germanei”. „Bătăliile de la Mărășești și Mărăștii rămân pentru poporul român glorii nepieritoare, care vor arăta generațiilor viitoare cum generația marelui război și-a făcut datoria față de dușmanul său”.

Ziarul „Le Figaro”: Mărășeștii sunt Verdunul românesc!

Kiriteșcu despre Eremia Grigorescu: „Era o figură mare și interesantă a războiului nostru. Era întruchiparea tipului clasic al soldatului de rasă, dispunea de solidă educație militară și tehnică, un ochi sigur și o energie de fier”.

Recunoștință: Pentru faptele sale, Eremia Grigorescu, a primit cele mai înalte ordine: MIHAI VITEAZUL, cl. III și II-a, SF. GHEORGHE ȘI SF. ANA (Rusia), LEGIUNEA DE ONOARE (Franța) și COMPANION OF THE BATH (Anglia).

15/28 august-21 august/3 septembrie: Bătălia de la Varnița și Muncelu. La 22 august mare eroic ECATERINA TEODOROIU - „EROINA DE LA III”, prima femeie ofițer a Armatei Române, supranumită simbolic IOANA D'ARC a României.

File de calendar istoric

6 AUGUST 1920

6 august devenise prin tradiție zi superbă a sacrificiului românesc. Se împlineau acum 3 ani de la glorioasa bătălie de la Mărășești. Tot acum se naște ideea înălțării MAUSOLEULUI-OSUAR, la Mărășești, care trezește un interes viu în rândurile opiniei publice din țară și străinătate și moment prielnic pentru strângerea de fonduri. Și tot acum are loc festivitatea de comemorare, pe un platou din marginea pădurii „La Răzoare” de lângă Mărășești, unde participă oficialitățile Române și numeroase delegații din străinătate. Momentul care dă culoare de sântă sărbătoare acestei zile este sosirea delegației franceze în frunte cu mareșalul JOSEPH JOFFRE (comandant șef al armatelor franceze între 1914-1916 și care avea să rămână în istorie sub denumirea de „învingătorul de la Marne”), reprezentantul guvernului francez, care, în numele Președintelui Franței, decorează orașul Mărășești cu înalta medalie „CRUCEA DE RĂZBOI”. Iată cum descrie acest moment, Zefira Voiculescu, secretara Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, cea care avea să propună Congresului, la 8 iunie 1919 construirea la Mărășești a unui monument-osuar, care să eternizeze vitejia și sacrificiul ostașilor români căzuți în memorabilele lupte de la Mărășești. „Ca un simbol al vitejiei și eroismului de care au dat dovadă ostașii români la Mărășești, orașul a fost decorat de Președintele Franței. În aplauzele mulțimii s-a dat citire următorului decret: „Guvernul Francez decorează cu CRUCEA DE RĂZBOI orașul Mărășești (ROMÂNIA) nobilă localitate martora a zilelor de grea cumpănă și a luptelor glorioase din 1917, în momentul în care armata română, luptând contra trupelor Germane superioare ca număr, printr-o rezistență îndârjită a oprit o ofensivă care, după speranța inamicului trebuia să fie hotărâtoare și a sili pe dușman să renunțe la luptă, după pierderi grele. „Momentul înmânării decorației respective primarului Negropontes de către mareșalul Joffre a fost deosebit de emoționant. În timp ce Fanfara a intonat „Marseillaise”, în pădurea „La Răzoare” au răsunat 21 salbe de tun. Un elev de la Liceul Militar din Tirgu Mureș a venit în fața tribunei și a recitat poezia Mărășești. Emoționat, mareșalul Joffre a coborât și l-a îmbrățișat. Cu alte cuvinte Mărășești își capătă prin jertfa ostașilor români nu numai consacrară națională ci și una internațională.

*

MAUSOLEUL

8 Iunie 1919

Zi memorabilă în istoria Românilor. Aceasta dată este legată de deschiderea CONGRESULUI S.O.N.F.R. (Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, fondată în 1910) având ca președinte de onoare pe I.P.S.S.PIMEN, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, care da citire propunerii de a se clădi o Biserică pe Mormintele de la Mărășești. Este, de fapt, ACTUL DE NAȘTERE AL MAUSOLEULUI (BISERICA NEAMULUI). Din Comitetul Executiv creat pentru ridicarea MONUMENTULUI OSUAR făceau parte: Prințesa ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO (președintă), ZEFIRA VOICULESCU (secretară și autoarea primei monografii a Mausoleului), NICOLAE IORGA, Gen. CONSTANTIN CRISTESCU, ing. NICOLAE MICLESCU, ing. C. BALȘ, ELENA DAVILA, ELENA ODOBESCU, MARIA GLAGOVEANU, ZOE GR. RARINCESCU, precum și primarul orașului Mărășești - G. U. NEGROPONTES. Tot atunci se constituie și o COMISIE pentru strângerea fondurilor, care între anii 1919 - 1924, prin colecții publică, reușește să adune suma de 4 milioane lei cu care se vor începe lucrările. Simbolul dorit - eternizarea vitejiei și sacrificiului ostașilor români căzuți în număr de peste 27.000 mi în luptele din vara anului 1917 de la Mărășești.

7 NOIEMBRIE 1919

Gheorghe Ulise NEGROPONTES donează 20 ha teren pentru ridicarea Mausoleului. Actul de donație va fi încheiat la 14 iulie 1921. Tot el va mai dona și suma de 50.000 lei.

6 AUGUST 1920

O altă zi memorabilă. Președintele Franței, PAUL DECHANEL, prin Mareașalul JOFFRE (EROL DE LA MARNA), decernează „NOBILULUI ORAȘ MĂRĂȘEȘTI” - CRUCEA DE RĂZBOI. Festivitățile au loc pe PLAToul DE LA RĂZOARE.

11 Iunie 1921

Are loc concursul de proiecte. Se înscriu cei mai de seamă arhitecți ai vremii. Premiul I, în valoare de 35.000 lei va fi câștigat de către CONSTANTIN POMPOIU și GEORGE CRISTINEL.

6 Iulie 1923

Încep lucrările propriu-zise. Tasarea axelor și marcarea cotelor de bază.

6 AUGUST 1923
Într-o festivitate solemnă se aşează temelia Mausoleului. Vin români din toate provinciile istorice ale ţării. Slujba religioasă a fost oficiată de către I.P.S.S. Pimen. Actul de întemeiere a fost zidit la temelia Mausoleului.

14 NOIEMBRIE 1923

Osemintele exhumate până în această dată sunt păstrate în lazi şi depozitate în pivniţele Gării din Mărăşeşti care aparţinea tot lui Negropontes.

IULIE 1924

Reînhumarea osemintelor în criptele Mausoleului.

AUGUST - SEPTEMBRIE 1924

Sunt depuse în Sarcofagul Central rămăşiţele pământeşti ale GENERALULUI EROU - EREMIA GHIGORESCU.

27 SEPTEMBRIE 1924

Inaugurarea Criptelor în prezenţa Reginei Maria. Mare praznic la care participă peste 1000 de persoane. Se stabileşte Hramul Bisericii Neamului: SCHIMBAREA LA FAŢĂ (6 August).

22 DECEMBRIE 1924

Are loc recepţia definitivă a Criptelor. La acea dată, construcţia se prezenta ca un cavou de formă circulară, cu un diametru de 40 m.; în care erau dispuse radial 16 culoare. Fiecare culoar cuprindea cripte etajate pe 8 niveluri, fiecare nivel adăpostind trei Eroi, astfel încât în fiecare cripta se găseau osemintele a 24 de Eroi. Din cele 16 galerii 8 sunt de formă alungită şi sunt luminate natural, iar 8 au forma unor hemicicluri şi adăpostesc pe lângă criptele individuale şi cripte comune, în care sunt înhumaţi câte 300 Eroi. Galeriiile sunt unite printr-un culoar circular central ce avea rolul de a le separa de Capela de formă tronconică. În partea de Răsărit a caplei se afla Altarul, iar în faţa sa a fost aşezat sarcofagul Generalului Eremia Grigorescu, sub care se odihnesc într-o criptă comună 600 de Eroi Necunoscuţi. Între cele 16 galerii se diferenţiază culoarul CAVALERILOR, numit aşa deoarece adăposteşte pe Eroi decoraţi cu Ordinul „MIHAI VITEAZUL”. Peste 6.000 de Eroi odihnesc în Criptele Mausoleului.

6 AUGUST 1933

Are loc comemorarea la care participă Regele Carol al II-lea. Se dă citire înaltului Decret Regal prin care se atribuie oraşului Mărăşeşti „VIRTUTEA MILITARĂ DE AUR”.

1936 - 1938

După ce lucrările au fost întrerupte în anul 1925, ele se reiau între anii 1936-1938. Se ridică etajul superior, dominat de CUPOLA GLORIEI, care este înconjurată la exterior de o friză sculptată de ION JALFA și CORNEL MEDREA, înfățișând aspecte din apărarea Mărășeștilui, iar în interior pictura în frescă, opera pictorului EDUARD SĂULESCU. Construcția de formă circulară are înălțimea de 30 m. și diametrul de 40 m.

18 SEPTEMBRIE 1938

În prezența Regelui Carol al II-lea are loc MAREA CEREMONIE de inaugurare a Mausoleului. Din rostirile vorbitorilor răzbea chemarea de a nu se veni la Eroii Mărășeștilui „ca la morții obișnuți, cu suflete îndurerate”, ci cu „suflete înalțate și pline de semănătate” gândind la cei care prin jertfa lor „rebuie să fie pildă vie și veșnică tuturor locuitorilor acestei țări”. Tot atunci Colonelul invalid de război, Ion Constantinescu, dedica Eroilor Neamului o mișcătoare oda:

.....
Pe aicea nu se trece!
Ați rostit-o! Si cu pieptul
Făurita-ți libertatea
Și ne cucerita-ți dreptul.
Vă aducem azi prinosul
Stânt al Patriei Române
Soarele izbândeii noastre
Mărășeștii vor rămâne.”

*

VETERANII

I. Soldații din Reg.10 Dorobanți căzuți în Războiul de Neatarnare (1877-1878) Total: 4

II. Soldații căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial (1916-1918) Total: 6

III. Soldații căzuți pe câmpul de luptă în Al Doilea Război Mondial (1941-1945) Total: 44

IV. VETERANI DE RĂZBOI care au luptat în ambele războaie și au decedat acasă Total: 247

V. Văduve de Război în viață, cu soț decedat Total: 57

VI. Soțiile Veteranilor de Război care conviețuiesc cu soțul lor și în prezent Total: 20

VII. VETERANI DE RĂZBOI în viață la data lucrării acestei Cărți de Onoare Total: 54

Total General: 432

*din Reg. 10 Dorobanți căzuți în Războiul de Neamănare
(1877 - 1878)*

I. SOLDAȚI

- 1. Cafta Ion**
- 2. Padină Pavel**
- 3. Paraschiv Ion**
- 4. Staicu Ionita**

II. SOLDAȚI

*căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial
(1916-1918)*

1. Maraloi V. Gheorghe	50 Inf.
2. Iordache Alecu	50 Inf.
3. Staicu N. Constantin	41 Inf.
4. Dogaru Vasile	41 Inf.
5. Cristea Sterian	50 Inf.
6. Dogaru Neculai	50 Inf.

Notă: Au luptat și au căzut eroic în Zona Mărășești

1.	Astănoaie Vasile	10 Vânători	Est
2.	Bănuța Tănăsache	10 Infanterie	Odesa
3.	Băsu Neculai	7 Vânători	Est
4.	Băsu Vasile	10 Infanterie	Cotul Donului
5.	Beraru Ion	10 Jandarmi	Est
6.	Bucur Săndel	5 Grăniceri	Est
7.	Chicior Gheorghe	5 Artilerie	Rămas în Rusia
8.	Chitaru Petrea	10 Infanterie	Est
9.	Ciobotaru Vasile	15 Infanterie	Moldova
10.	Ciolan Marin	5 Grăniceri	Malul Nistrului
11.	Contoman Neculai	10 Infanterie	Est
12.	Dogaru Gheorghe	10 Infanterie	Cotul Donului
13.	Dogaru Ignat	10 Infanterie (T. Vlad.)	Est și Vest
14.	Dogaru Toader	10 Infanterie	Cehoslovacia
15.	Dragnea Constantin	68 Infanterie	Moldova
16.	Dragu Neculai	11 Artilerie	Focșani (în bombardament)
17.	Dumbravă Gheorghe	10 Infanterie	Cotul Donului
18.	Dumitriu Neculai	5 Artilerie	Prizonier la ruși
19.	Ferea Dumitru	50 Infanterie	Est
20.	Gavrița Vasile	50 Infanterie	Odesa
21.	Gavrițuța Ion	10 Cavalerie	Cotul Donului, prizonier

*căzuți în luptă în Al Doilea Război Mondial
(1941-1945)*

III. SOLDAȚI

22	Grigoraș Pavel	50 Infanterie	Decedat în Basarabia
23	Grozavu Ion	6 Artilerie Munte	Sibiu, împușcat de ruși
24	Haret Ștefan, locotenent	6 Infanterie „M. Viteazul”	Est
25	Magaru Vasile II	5 Artilerie	Est
26	Mocanu Constantin	11 Artilerie	Est
27	Mogâldea Vasile	10 Infanterie	Cotul Donului
28	Nejneru Gheorghe	21 Infanterie	Est
29	Olteanu P. Ion	50 Infanterie	Odesa
30	Pădure Ion	15 Infanterie	Est
31	Perchiu Alecu	5 Pionieri	Est
32	Petrovici Ion	5 Artilerie (gofer)	Est
33	Popa Dumitru	5 Grăniceri	Est
34	Sava Virgil	5 Pionieri	Odesa
35	Sima Sandu	11 Artilerie	Cotul Donului
36	Sirbu Săndel	10 Infanterie	Est
37	Stoieru Gheorghe	5 Artilerie	Est
38	Ștefan Niriă	27 Infanterie	Est
39	Tudorache Dumitru	11 Artilerie	Cotul Donului
40	Ursu Ionel	16 Artilerie	Cotul Donului
41	Valache Enache	10 Infanterie	Est
42	Vizitiu Ion	15 Infanterie	Est
43	Zaharia Dimofte	5 Grăniceri	Basarabia (Nistru)
44	Zaharia Sandu	5 Grăniceri	Est

IV. VETERANI DE RĂZBOI

care au luptat în ambele războaie și au murit acasă

I			
1.	Ababei Constantin	47 Infanterie	Movilița, Pârâul Zăbrăuți
2.	Anghel Niță Ion	24 Infanterie	Focșani, Mărășești Gara
3.	Apostu Ion	1 Grăniceri	Cîmeni Vârtul
4.	Apostu Stefanache	4 Grăniceri	Dispozitiv de pază
5.	Apostu Stan	3 Vânători	Satul Doaga, Pod Cozmești
6.	Auței Ion	6 Vânători	Zona Brașovului
7.	Baban Enache	8 Vânători	Valea Cașinului
8.	Beșa Constantin	32 Mircea	Șușița, Podul Cozmești - Doaga
9.	Bucătaru Vasile	37 Infanterie	Valea Cașinului, Bogdănești
10.	Budescu Neculai	2 Grăniceri	Predeal, Brașov
11.	Ciobotaru Enache	24 Artilerie	Vizantea, Valea Șușiței
12.	Ciobotaru Iordache	16 Artilerie	Mărășești, Pădurea Răzoare
13.	Ciobotaru Stefanache	16 Artilerie	Valea Siret, Pădureni
14.	Ciontu Constantin	59 Infanterie	Vizantea, Valea Șușiței
15.	Constantin Vasile	17 Infanterie	Orșova, malul Dunării
16.	Costea Mihalache	17 Vânători	Oituz, Valea Hârjei

17.	Cozma Ion	52 Infanterie	Olt, Argeş, Neajlov
18.	Creţianu Petrache	3 Vânători	Valea Troiuşului, Tg. Ocna
19.	Dogaru Ghiţă	51 Infanterie	Turtucaia, Dobrogea
20.	Dogaru Hristea	10 Infanterie	Mărăşeşti, Tişita
21.	Dogaru Ion	16 Artilerie	Panciu, Pădurea Răzoare
22.	Dogaru Neculai	49 Infanterie	Mărăşeşti Gara
23.	Dogaru Niţă	8 Vânători	Oituz, Valea Caşinului
24.	Dogaru Sandu	51 Infanterie	Mărăşeşti, Pădurea Răzoare
25.	Dogaru Vasile	35 Infanterie	Mărăşeşti, Cota 100
26.	Dorofte Dumitru	1 Infanterie	Bazinul Soveja
27.	Filip Ion	47 Infanterie	Mărăşeşti Gara
28.	Gheorghită Iordache	9 Cavalerie	Oituz, Hârja, Bogdăneşti
29.	Gheorghievici Constantin	24 Artilerie	Moviliţa, Pârâul Zăbrăuţi
30.	Grigoraş Anton	Br. 4 Cavalerie	Slanic, Oituz, Caşin
31.	Grigoraş Radu	17 Infanterie	Tg. Ocna, Cota Cireşoia
32.	Grigoraş Vasile	10 Infanterie	Moviliţa, Pârâul Zăbrăuţi
33.	Holbură Ion	47 Infanterie	Oituz
34.	Imbrea Ferenţ	9 Infanterie	Satu Nou, Pădurea Răzoare
35.	Iancu Asaftei	5 Vânători	Valea Oitului
36.	Iordache Ghiţă	36 Infanterie	Focşani, Valea Putnei
37.	Martiş Petrache	10 Jandarmi	Zona Braşov, Buzău
38.	Mocanu Eracli	8 Infanterie	Ciuşlea

39.	Mocanu Iftimie	9 Cavalerie	Răcoasa
40.	Mocanu Ion	8 Infanterie	Mărășești, Răzoare
41.	Munteanu Filip	50 Infanterie	Pădurea Răzoare, Cota 100
42.	Munteanu Gheorghe	31 Infanterie	Irești, Pârâul Putna
43.	Munteanu Pintilie	47 Infanterie	Pădurea Răzoare, Cota 100
44.	Năstase Năstase	11 Artilerie	Mărășești, Pădureni
45.	Negoiață Constantin	3 Vânători	Doaga, Podul Cozmești
46.	Negoiață Manole	37 Infanterie	Tg. Ocna, Cota Ciresoaia
47.	Negoiață Pavel	9 Cavalerie	Craiova, Rubănești
48.	Negrea Neculai	50 Infanterie	Mărășești Gara, Cota 100
49.	Niculaua Dinu	29 infanterie	Oituz, Cașin
50.	Padină Mihai	53 Infanterie	Zona Tulcea
51.	Padină Niță Vasile	52 Infanterie	Păd. Răzoare
52.	Petrea Ioan I	10 Vânători	Oituz
53.	Petrea Vasile	3 Vânători	Mărășești, Păd. Răzoare
54.	Podaru Simion	50 Infanterie	Oituz, Tg. Ocna, Ciresoaia
55.	Raicu Vasile	65 Infanterie	Oituz, Vranceaia
56.	Sachir Neculai	53 Infanterie	Zona Tulcea
57.	Sârbu Gheorghe	2 Grăniceri	Valea Prahovei
58.	Sârbu Petrea	10 Infanterie	Mărășești, Valea Șușitei
59.	Săndulache Toma	51 Infanterie	Clipicești, Valea Putnei
60.	Sima Simion	43 Infanterie	Lupeni, Muncelu
61.	Sîrbu Mihalache	27 Infanterie	Mănăstioara,

62.	Sirbu Tănase	8 Infanterie	Sat Doaga, Podul Siret		
63.	Spătaru Gheorghe	2 Roșiori	Cracova		
64.	Staicu Gheorghe	34 Infanterie	Ciuglea		
65.	Staicu N. Hristea	8 Infanterie	Ciuglea, Valea Siret		
66.	Staicu N. Marin	34 Infanterie	Nămoloasa, Ciuglea, Siret		
67.	Stamatin Ion	4 Grăniceri	Defileul Oltului		
68.	Stamatin Vasile	18 Vânători	Jiu		
69.	Sufragiu Constantin	5 Vânători	Oituz, Tg. Ocna		
70.	Tontu Comăniță	29 Infanterie	Zona Panciu		
71.	Tontu Dumitru	3 Grăniceri	Doaga, Podul Siret		
72.	Tontu Dumitru II	59 Infanterie	Vizantea, Lupeni		
73.	Tontu Ion Tache	29 Infanterie	Măgura Odobești		
74.	Tudorache M. Tudurachi	27 Infanterie	Valea Șușitei, Satu Nou		
75.	Vlad Neculai	59 Infanterie	Podul de la Jiu		
76.	Vodă Gheorghe	3 Vânători	Doaga, Podul Siret		
77.	Vodă Toader	51 Infanterie	Turtucaia, Dobrogea		
78.	Zaharia Ghiță	4 Artilerie	Cășin, Bogdănești		
79.	Zaharia Ion	37 Infanterie	Măgura Odobești		
80.	Zaharia Petrea	30 Infanterie	Marășești, Pădureni		
II					
81.	Andrei Gheorghe	1 Transmisiuni	Vest		
82.	Andronache Ion	5 Pionieri	Est		
83.	Apostol Vasile	27 Infanterie	Moldova, Vest Decorat "Serviciu		

			<i>Credincios</i>
84.	Apostu T. Vasile	39 Infanterie	Prizonier la ruși
85.	Astogu Anton	10 Infanterie	Vest
86.	Baban Constantin	50 Infanterie	În țară
87.	Baciu Constantin	50 Infanterie	Doaga
88.	Bălțatu I. Gheorghe	14 Infanterie	Est
89.	Bănică Constantin	50 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Prizonier la ruși
90.	Băsu Manolache	15 Infanterie	Cotul Donului
91.	Beșa C. Constantin	10 Infanterie	Est
92.	Bobea Ștefanache	3 Artilerie	Vest
93.	Boldașu Jami	10 Infanterie	Vest
94.	Bombă Toader	3 Moto	Est
95.	Bratu Pavel	39 Infanterie	Vest
96.	Bucătaru Necula	16 Artilerie	Prizonier la ruși
97.	Bucur Aurel	1 Transmisiuni	Est
98.	Budescu Alecsandru	5 Grăniceri	Est
99.	Burlă Gavriță	14 Infanterie	Est, Vest
100.	Cărligeanu Gheorghită	16 Artilerie, Tudor Vladimirescu	Moldova, Vest
101.	Carp Gheorghe	5 Artilerie	Odesa
102.	Casilnicu Vasile	21 Infanterie	Vest
103.	Chicior Ilie	10 Vânători	Est, Vest
104.	Chirș Aurel	38 Infanterie	Cernavodă Pod
105.	Ciobotaru Alexandru	7 Artilerie	Vest
106.	Ciobotaru E. Sandu	7 Artilerie	Est
107.	Ciobotaru Gh. Constantin	24 Artilerie	Vest

108.	Ciobotaru Grigore	16 Artilerie	Est
109.	Ciobotaru Pavel	5 Artilerie	Est
110.	Cioclul Anton	5 Grăniceri	Est
111.	Cioclul Costache	10 Infanterie	Vest
112.	Ciontu Iosif	3 Artilerie	Est, Vest (rănit în munții Tatra)
113.	Ciontu Neculai	10 Infanterie	Est (rănit la Otopeni)
114.	Ciontu Pavel	39 Infanterie	Est
115.	Ciontu Petrache	50 Infanterie	Odesa
116.	Ciontu Petrea	16 Artilerie	Est, Vest
117.	Cirilgeanu Constantin	10 Infanterie	Moldova, Vest
118.	Cocioabă Gheorghe	7 Artilerie AT	Cernavodă Pod
119.	Codreanu Gheorghe	15 Infanterie	Est
120.	Crăciun Emilian	1 C.F.R.	Chilia, Cotul Donului
121.	Crețianu Ion	3 Artilerie	Est Decorat "Bărbăție și Credință"
122.	Cristea Grigore	16 Artilerie	Est
123.	Dascălu Vasile	10 Infanterie	Est
124.	Dimoftache Neculai	10 Infanterie	Est, Vest
125.	Docan Dumitru I	5 Grăniceri	Est
126.	Docan Dumitru II	10 Infanterie	Est
127.	Dogaru Grigore	10 Infanterie	Vest Decorat "Serviciu Credincios"
128.	Dogaru Ionita	3 Artilerie	Est, Vest Decorat "Bărbăție și Credință"
129.	Dogaru N. Marin	5 Artilerie	Odesa

130.	Drăgoi Dumitru	5 Transmisiuni	Est, Vest
131.	Drăgan Constantin	5 Pionieri	Est
132.	Durac Neculai	15 Infanterie	Est
133.	Ene Negruț	21 Infanterie	Est
134.	Epure Mihai	50 Infanterie	Est
135.	Gegea Stefan	5 Artilerie	Est
136.	Gherghevi Neculai	21 Infanterie	Vest
137.	Ghimpu Ion	5 Pionieri	Prizonier la ruși
138.	Ghimpu ... Învățător - locotenent	...	Est
139.	Ghimița Neculai	38 Infanterie	Est, Vest
140.	Giurgea Coman	3 Artilerie	Vest
141.	Gârbea Dumitru	17 Vânători	Est, Vest (rănit în munții Tatra)
142.	Grecu Gheorghe	10 Infanterie	Est, Vest
143.	Grigoraș C. Ion	2 Grăniceri	Est
144.	Grigoraș Dumitru (Dumitru)	5 Grăniceri	Est
145.	Grigoraș Gheorghe	Pompieri	În țară
146.	Grigoraș R. Ion (Burlă)	5 Grăniceri	Est
147.	Grosu Ion	5 Artilerie	Vest
148.	Gurgulevici Cozma	11 Infanterie	Est și Siret
149.	Holbură Petrache	21 Infanterie	Vest
150.	Ilie G. Constantin	10 Infanterie	Est
151.	Irimia Gheorghe	50 Infanterie	Est
152.	Irimița Alecsandru	10 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Est

173.	Mocanu Năstase	50 Infanterie	Est (prizonier la
172.	Mocanu H. Ion	5 Pionieri	Vest
171.	Mîndrescu Virgil	Aviație	Est
170.	Mihailă Gheorghe, colonel	2 Geniu	Est
169.	Mihai Mihai	5 Artilerie	Est, Vest
168.	Marinescu Constantin	10 Infanterie	Vest
167.	Mălureanu Toader	11 Artilerie	Est
166.	Mazăre Ilie	5 Pionieri	Vest
165.	Mazăre Costică	10 Infanterie	Cotul Donului (rănit) Decorat "Virtutea Militară cl. II"
164.	Mârza Gheorghe	3 Artilerie	Decorat "Serviciu Credincios" Est, Vest
163.	Mariș Alecsandru	39 Infanterie	Vest, Est (prizonier la ruși)
162.	Marin Ghiță	68 Infanterie	Est
161.	Manole Vasile	11 Artilerie	Est
160.	Manolache Rică	3 Artilerie	Est
159.	Magaru Vasile	9 Vânători	Est
158.	Maftei Alecsandru	5 Pionieri	Est
157.	Iordache Dimofte	50 Infanterie	Odesa (rănit)
156.	Iordache Constantin	50 Infanterie	Odesa
155.	Ionită Victor	5 Artilerie, Tudor Vladimirescu	Est
154.	Ionașcu Gheorghe	5 Artilerie	Est
153.	Jiglen Constantin	5 Artilerie	Est

			174.	Mocanu Petrea	5 Artilerie	Est
			175.	Munteanu F. Ion	5 Artilerie	Prizonier la ruși
			176.	Munteanu Manea	Aviație	Vest
			177.	Năstase Constantin	5 Pionieri	Moldova
			178.	Necula Constantin	11 Artilerie	Basarabia
			179.	Negoită Constantin	16 Infanterie	Est
			180.	Negoită Gheorghe	50 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Est
			181.	Negoită H. Vasile	5 Pionieri	Vest
			182.	Negoită Nita	5 Artilerie	Odesa
			183.	Negoită P. Ion	10 Infanterie	Odesa
			184.	Negoită P. Vasile	10 Infanterie	Est, Vest
			185.	Olteanu N. Ion	39 Infanterie	Est
			186.	Parască Ion	16 Artilerie	Est
			187.	Pavel I. Gheorghe	5 Artilerie	Prizonier la ruși
			188.	Pavel Manole	16 Artilerie	Est, Vest
			189.	Pădure Gheorghe	15 Infanterie	Est
			190.	Petrache S. Ioan	5 Artilerie	Est
			191.	Petrea P. Costică	29 Infanterie	Est
			192.	Petrea S. Vasile	11 Artilerie	Est
			193.	Petrea V. Ion	5 Pionieri	Prizonier la ruși
			194.	Petrovici Tudose	10 Infanterie	Est, Vest
			195.	Pirlitu Ion	10 Vânători	Prizonier la ruși
			196.	Pirlitu Iordan	15 Infanterie	Vest
			197.	Plescan Ghiță	63 Artilerie	Vărzărești, Basarabia
			198.	Podaru Panaite	2 Geniu	Vest Prizonier la nemți
			199.	Podaru Simion	29 Infanterie	Cota 100,

Mărășești	10 Jandarmi	Est	200.	Pușcașu Ilie	200.	Pușcașu Vasile	50 Infanterie	Est	201.
		Est (rănit)	202.	Radu Constantin	202.	Radu Constantin	5 Pionieri	Moldova	203.
		Moldova	203.	Raicu Marin	203.	Raicu Marin	5 Pionieri	Est	204.
		Est	204.	Rînză Traian	204.	Rînză Traian	15 Infanterie	Est, Vest	205.
		Est, Vest	205.	Rusu Aurel	205.	Rusu Aurel	3 Moto	Est	206.
		Est	206.	Sandu D. Sandu	206.	Sandu D. Sandu	2 Geniu	Decorat "Bărbăție și Credință"	207.
		Est, Vest	207.	Sârbu Mircea	207.	Sârbu Mircea	24 Artilerie	Est, Vest	208.
		Est, Vest	208.	Sava Neculai	208.	Sava Neculai	24 Artilerie	Est, Vest	209.
		Est, Vest (Tatra)	209.	Săcăluș Neculai	209.	Săcăluș Neculai	10 Infanterie	Est, Vest (Tatra)	210.
		Prizonier la ruși	210.	Săndulache Ion	210.	Săndulache Ion	14 Infanterie	Prizonier la ruși	211.
		Est, Vest	211.	Sima Mihai	211.	Sima Mihai	29 Infanterie	Est, Vest	212.
		Prizonier la Cotul Donului	212.	Sîrbu Gh. Ion	212.	Sîrbu Gh. Ion	10 Infanterie	Prizonier la Cotul Donului	213.
		Vest	213.	Sîrbu Gheorghe	213.	Sîrbu Gheorghe	10 Infanterie	Vest	214.
		Est	214.	Sîrbu Sofrone	214.	Sîrbu Sofrone	3 Artilerie	Est	215.
		Moldova	215.	Spătaru Gh. Ion	215.	Spătaru Gh. Ion	10 Cavalerie	Moldova	216.
		Est	216.	Spătaru Neagu	216.	Spătaru Neagu	16 Artilerie, Tudor Vladimirescu	Est	217.
		Vest	217.	Spulber Gheorghe	217.	Spulber Gheorghe	4 Călărași	Vest	218.
		Odesa	218.	Staicu C. Alecu	218.	Staicu C. Alecu	10 Infanterie	Odesa	219.
		Est	219.	Staicu C. Nicolae	219.	Staicu C. Nicolae	3 Vânători	Est	220.
		Est, Vest	220.	Staicu Gh. Dumitru	220.	Staicu Gh. Dumitru	11 Artilerie	Decorat "Virtutea Militară cl. II"	221.
		Prizonier la ruși	221.	Staicu Ilie	221.	Staicu Ilie	11 Artilerie	Prizonier la ruși	222.
		Nicorești	222.	Staicu Marin	222.	Staicu Marin	Infanterie	Nicorești	223.
		Est	223.	Stamatin A. Costică	223.	Stamatin A. Costică	15 Infanterie	Est	224.
		Est	224.	Sufrașiu Costică	224.	Sufrașiu Costică	16 Artilerie	Est	225.
		Est	225.	Tofan Paraschiv	225.	Tofan Paraschiv	10 Cavalerie	Est	226.
		Est	226.	Toma Marin	226.	Toma Marin	50 Infanterie	Est	

227.	Tontu D. Ion	29 Infanterie	In țară
228.	Tontu D. Petrea	5 Artilerie	Est
229.	Tontu Gheorghe	10 Infanterie	Vest Decorat "Bărbănie și Credință cu spadă"
230.	Trifan Radu	10 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Est (prizonier la ruși)
231.	Tuabie Eugen	24 Artilerie	Mort la Cotul Donului
232.	Tudorache Năstase	6 Artilerie	Vest
233.	Tudorache T. Ion	7 Artilerie AT	Est
234.	Tudosă Gheorghe	F.2 Bombard.	Est
235.	Țopa Gavriță	15 Infanterie	Est
236.	Ursu Mihai	2 Tancuri	Est, Vest
237.	Ursu Neculai	16 Artilerie	Est
238.	Ursu T. Constantin	3 Artilerie	Est Decorat "Bărbănie și credință"
239.	Vasilescu Gheorghe	11 Artilerie	Est, Vest
240.	Văsluanu Ion	10 Jandarmi	Odesa
241.	Vlad Gheorghe	9 Artilerie AT	Pod Cernavodă
242.	Vlad T. Toader	10 Infanterie	Prizonier la ruși
243.	Vodă Gh. Ion	7 Artilerie A	Vest
244.	Vrabie Neculai	10 Vânători	Est
245.	Zaharia Gheorghe	5 Grăniceri	Pod Cernavodă
246.	Zaharia Mihalache	50 Infanterie	Est
247.	Zaharia Vasile	50 Infanterie	Est

V. VĂDUVELE VETERANILOR DE RĂZBOI

ramase in viață după soțul decedat

1.	Andrei Ioana
2.	Andronache Elena
3.	Apostol Măndița
4.	Astogu Ioana
5.	Basu Silvia
6.	Besa Fănica
7.	Chioveanu Alexandrina
8.	Ciobotaru Anicuța
9.	Ciobotaru Florica
10.	Ciontu Elena
11.	Ciontu Elena (S)
12.	Ciontu Tasica
13.	Ciontu Vasilica
14.	Cocioabă Tina
15.	Cristea Eleonora
16.	Dogaru Marina
17.	Epure Maria
18.	Gegea Margareta
19.	Ghimpu Ecaterina
20.	Ghinița Maricica
21.	Giurgea Lenuța
22.	Grigoras Florica
23.	Grigoras Ioana
24.	Ionita Didita

25	Ionită Maria
26	Irimia Tinca
27	Maftei Viorica
28	Mălureanu Tasica
29	Mihăiță Aneta
30	Mirza Maria
31	Negoiță Maranda
32	Negoiță Maricica
33	Negoiță Safta
34	Negoiță Sofia
35	Negrui Veta
36	Olteanu Eftimia
37	Părlitu Măria
38	Părlitu Stela
39	Pădure Sanda
40	Podaru Marița
41	Răicu Parasciva
42	Rânza Tudosia
43	Rusu Elena
44	Săcăluș Viorica
45	Săndulache Aurora
46	Sofrone Marița
47	Stăicu Ilinca
48	Stamatin Elena
49	Tontu Maria
50	Tontu N. Maria
51	Tuchilus Eugenia
52	Tudorache Gherghina
53	Ursu Ioana
54	Vasilescu Anica
55	Vodă Geta
56	Zaharia Tasica
57	Zaharia Titica

VI. SOȚIILE VETERANILOR

care conviețuiesc cu soțul lor și în prezent

1.	Ababei Maricica
2.	Aldea Gherghina
3.	Bobeița Victoria
4.	Boghiu Elena
5.	Bucătaru Maria
6.	Ciornuleț Elena
7.	Dogaru Gherghina
8.	Durnescu Emilia
9.	Ghimpu Elena
10.	Hărăbor Păuna
11.	Pahomie Aneta
12.	Popa Dumitra
13.	Poponete Alexandrina
14.	Pruteanu Maria
15.	Sirbu Ecaterina
16.	Staicu I. Niculina
17.	Toma Iordana
18.	Tontu Elena
19.	Tuțianu Florica
20.	Vidrașcu Florica

1.	Ababei Tache	5 Pionieri	Est + Vest
2.	Agapie Eugen	5 Artilerie	Cotul Donului
3.	Aldea Vasile	28 Artilerie	Prizonier la ruși
4.	Andrei Toma	5 Grăniceri	Est + Vest
5.	Anghel Victor	7 Antiaeriană	Pod Dunăre
6.	Bănzar I. Ion	10 Cavalerie	Moldova, prizonier la ruși
7.	Băltatu I. Ion	10 Infanterie	Vest
8.	Bătrinu Dumitru	24 Infanterie	Est + Vest
9.	Boghea Nicolae	5 Grăniceri	Vest
10.	Braia C. Dumitru	10 Transmisiuni	Est + Vest
11.	Bucătaru Gheorghe	Aviație	Est + Vest
12.	Bucătaru Simion	3 Moto	Est + Vest
13.	Bucur Iordache	5 Artilerie	Moldova
14.	Busuioc Ștefan	-	-
15.	Calciu Ion	10 Infanterie	Est
16.	Cazacu Macarie	2 Geniu	Est + Vest
17.	Cioclu I. Anton	Grăniceri	Est
18.	Cioruleț Vasile	38 Inf.	Brăila - Est
19.	Cîrligeanu Dumitru	2 Cai Ferate	Est + Vest
20.	Contoman Constantin	50 Infanterie	Est
21.	Diaconu Costică	20 Infanterie	Est + Vest
22.	Dinu I. Gheorghe	13 Poliție	Est
23.	Dogaru C. Ion	Divizia 22	Est

in viață, la data terminării acestei lucrări

VII. VETERANI DE RĂZBOI

24.	Dogaru H. Marin	10 Vânători	Prizonier la ruși
25.	Durnescu Ion Colonel (r.)	11 Artilerie	Decorat "Virtutea Militară cl. II"
26.	Enache Gheorghe General, ing. genist	Geniu	A primit sabia din partea Regelui Carol al II-lea
27.	Ene Constantin	10 Dorobanți	Est, prizonier la ruși
28.	Ghimpu N. Ion	Marină	Prizonier la ruși
29.	Hărăbor Vasile	10 Infanterie	Moldova - Vest
30.	Irimia I. Ion	10 Infanterie	Odesa
31.	Luca Neculai	Aviație	Buzău, Est - Vest
32.	Merloaie Petru	5 Pionieri	Moldova
33.	Mocanu I. Marin	5 Artilerie	Est + Vest
34.	Moraru P. Ștefan	Jandarmi	Vest
35.	Oprea I. Vasile	28 Artilerie	Est
36.	Pahomie Petrea	5 Grăniceri	Vest
37.	Penes V. Ion	Aviație	În țară
38.	Peneșu Constantin	21 Pionieri	Est
39.	Podaru Costache	-	Rănit în urma războiului
40.	Popa Ion	10 Dorobanți	Vest
41.	Poponete Năstase	3 Infanterie	Ol, Vest
42.	Pruteanu Gheorghe	29 Infanterie	Est
43.	Simion Valerian	10 Vânători	Vest
44.	Șirbu Gheorghe	10 Infanterie	Vest
45.	Șirbu Neculai	1 Gardă	Moldova, Odesa, Cehoslovacia
46.	Staicu Gh. Ion	11 Artilerie	Vest Decorat "Virtutea Militară cl. II"
47.	Toma Andrei	3 Grăniceri	Est + Vest
48.	Toma R. Petrea	9 Artilerie AT	În țară
49.	Tontu A. Mandache	5 Pionieri	Vest

50.	Tontu C. Dumitru	5 Artilerie	Moldova, Cașin
51.	Tuchiluş Ionită	17 Vânători	Est
52.	Tuţianu Aurel	10 Cavalerie	Vest
53.	Ursu P. Vasile	Grăniceri	Vest
54.	Vidrascu Andrei	1 CFR (copil de trupă)	Est

CETAȚENII DE ONOARE AI ORAȘULUI EROU MĂRĂȘEȘTI

I. Primul titlu de cetățean de onoare a fost decernat sculptorului
OSCAR HAN

„Mă preocupă, încă din timpul războiului ideea creării unui monument închinat victoriei de la Mărășești. Pentru aceasta aveam însă nevoie de mijloace materiale importante. N-am găsit înțelegere la autoritățile vremii, care nu mi-au încredințat, nici o comandă de monument în cinstea eroilor din Primul Război Mondial. Treacănd prin mari dificultăți materiale am realizat pe cheltuielă proprie statuia cunoscută astăzi sub numele de VICTORIA DE LA MĂRĂȘEȘTI.”

Cezar Petrescu, directorul ziarului România, consemna: „Mărășeștii însemnează pentru conștiința actuală românească un prilej suprem de amintire și de îndemn...”. Articolul apărea odată cu inaugurarea monumentului pe data de 21 septembrie 1934, la Tisăia.

II. 8 noiembrie 2001

Pe esplanada din fața acestui monument, în cadrul celei mai mari sărbători de talie națională a fost înmănat titlul de Cetățean de Onoare al orașului-erou Mărășești unor distinsse personalități:

✦ *Jacque Chirac*, președintele Franței

✦ *Pierre Menat*, ambasadorul Franței la București

✦ *Ernest Segura*, atașatul militar al ambasadei Franței

✦ *Decebal Bacinschi*, primarul municipiului Focșani, fiu al orașului

Mărășești

✦ *Ștefan Cucu*, președinte U.V.R.U.V. din România

✦ *Corneliu Petru Nechita*, general (r), vicepreședinte U.V.R.U.V. din

România

✦ *Năstase Poponele*, veteran de război, președinte grupa U.V.R.U.V.

Mărășești

ROMANIA

No 21

● Avril 2001 ● Novembre 2001 ● Août 2001 ● Septembre 2001

Visite du Maire de Bucarest

Thore Bouquet
Maire de Bucarest

Raphaël Grand
Ambassadeur de Roumanie

Commissariat de la Santé

Site officiel de l'ONU

Josipa Bucarest

WTC Bucarest

Ministère des Affaires Étrangères

50 000 Let

SOMMAIRE

● Pages 2-8 ● Visite officielle du Président Roumain à Bucarest, parby Jean-François Laroche, Ministre de la Santé

● Pages 9-13 ● Rencontre à Bucarest, parby Raphaël Grand, Ambassadeur de Roumanie

● Pages 14-17 ● The Car Rental Market in Romania, parby Jean-Marc Charnobach

● Pages 22-23 ● Le Prix de la Santé pour les étrangers; The Work Permit for Foreigners, parby Jean-Marc Charnobach

● Pages 24-25 ● Dossier Canada

● Pages 26-27 ● Interview avec Mircea Crocun, Ministre des Affaires Étrangères; Interview with Mircea Crocun, Minister of Foreign Affairs, parby Camille Florescu

● Pages 28-30 ● Interview avec Son Excellence, Monsieur Raphaël Grand, Ambassadeur du Canada; Interview with Excellence, Mr Raphaël Grand, Ambassador of Canada, parby Camille Florescu

● Pages 31-33 ● Rencontre à Bucarest, parby Stefan Cucu

● Pages 34-37 ● Forum de l'Immigration et des Affaires Étrangères; Forum and Immigration, parby Ion-Cristian Ciobanu

● Pages 38-39 ● Dossier Roumanie

● Pages 40-41 ● Rencontre à Bucarest, parby Camille Florescu

● Pages 42-43 ● Rencontre à Bucarest, parby Camille Florescu

● Pages 44-45 ● Rencontre à Bucarest, parby Camille Florescu

ROMANIA

UNITEA NATIONALA A FERMIANILOR DE RAZBOI SI LIMASIILE VECHIIANILOR

MAIASISTII, suprasine la MAIASNE ROUMAINE - (1917)

C'est tel qu'a eu lieu le dernier acte de la première guerre mondiale, lorsque la ROMANIE combattait aux côtés de la FRANCE, a définitivement vaincu les Puissances Centrales.

Aujourd'hui, le 13 mai 2000, en souvenir d'un séjour des jeunes officiers de la Gendarmerie Nationale Française pendant le MAIASNE (1917), le MAIASNE, est célébré dans le Parc "Joffre" à Măgurele.

PRESEDINTUL DE SENATUL NATIONALIZAT SI UNIFORMIZAT DE MAIASNE
CONSILIERUL PERMANENT AL SENATULUI

STEFAN CUCU

REPUBLIQUE FRANÇAISE

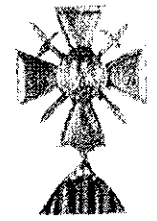

COIFFE DE LA DIRECTION DES SAISONS NI MERO

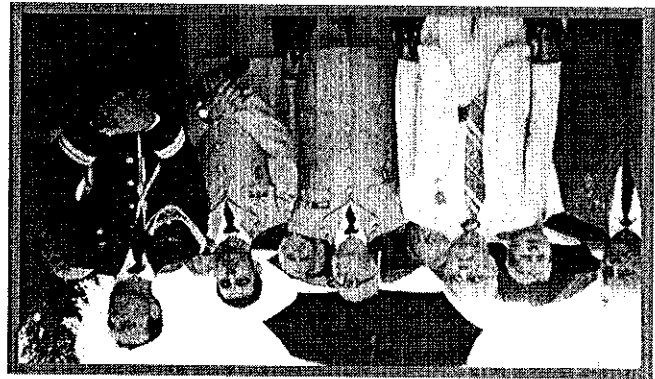
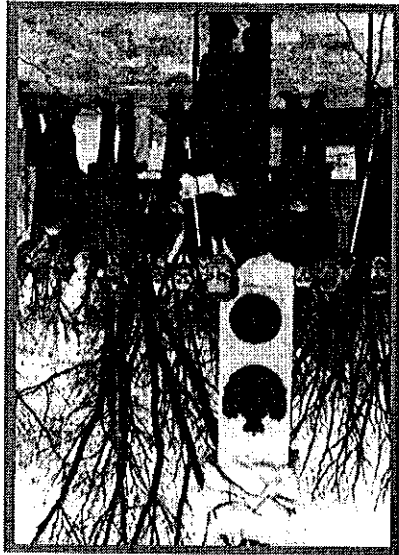
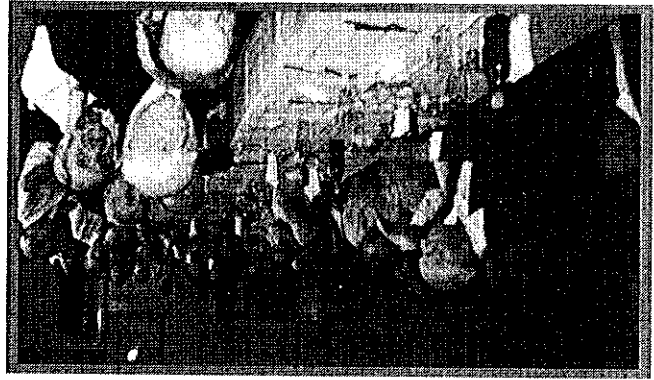
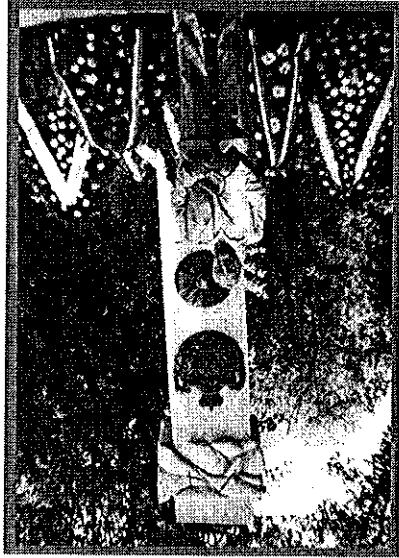
La Mission de la Guerre

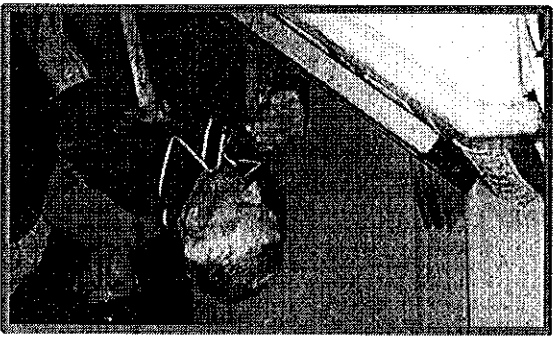
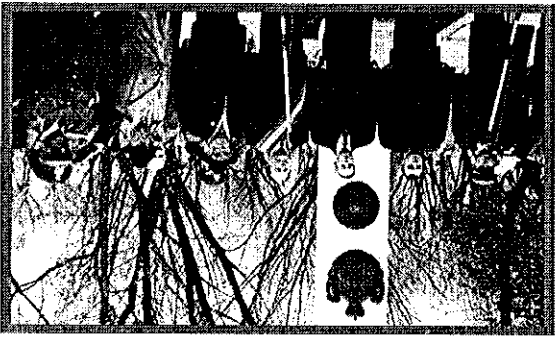
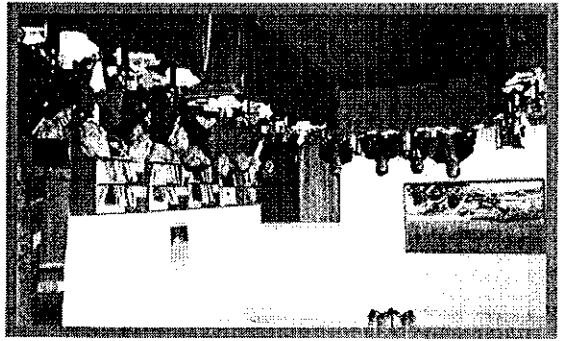
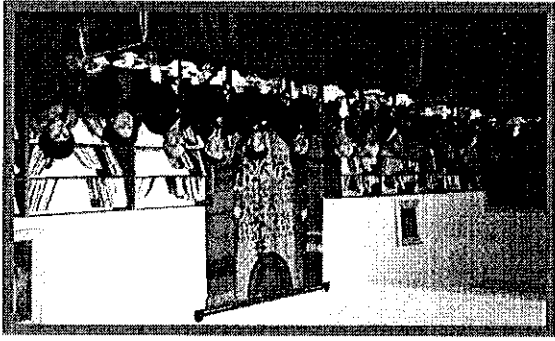
CITIA L'ORDRE DE L'ARMEE

LE VILLAGE DE MAIASNE (ROMANIA)

1917-2000

*Articol din revista „Cavaleria Română”,
apărut în Germania la începutul anului 2004*

Mondial.”

Închinat memoriei ostașilor români și francezi căzuți în Primul Război

MONUMENTUL II MĂRĂȘEȘTI,

moș Alecu, în 1998, Corneliu Nechita a reușit să înalțe ceea ce poartă numele de

Fidel promisiunii pe care și-o făcuse în liceu la orele de istorie ținute de

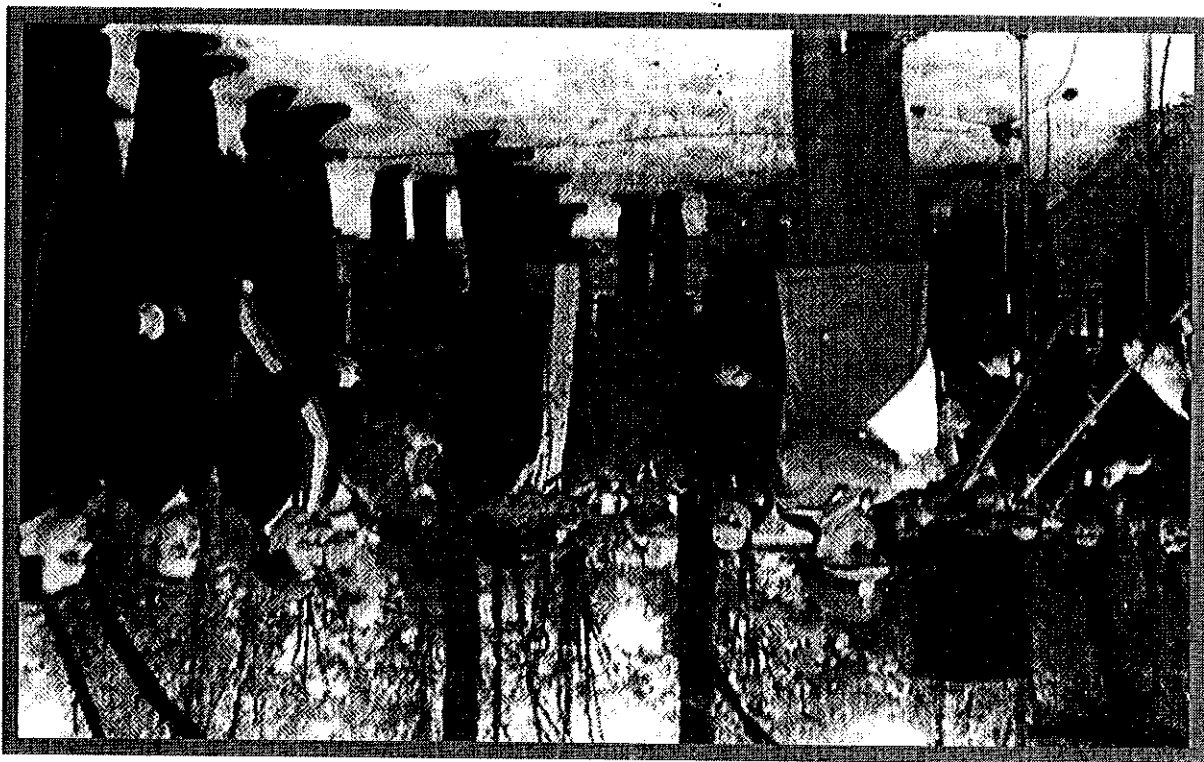
pe care a avut-o la ridicarea prestigiului celor două armate: franceză și română.

pe generalul Nechita cu medalia „Steaua Europei”, pentru contribuția deosebită

a Fostiilor Combatanți cu sediul la Paris. Aceasta din urmă instituție l-a decorat

Război, organizație din care face parte și regele Mihai I, și a Federației Europene

„În prezent Corneliu Petru Nechita este membru al Uniunii Veteranilor de

MEDALION

NEGROPONTES

Primele informații despre familia Negropontes, atestate documentar, ne parvin din anul 1460. „De acolo vin, din Insula Eubecia, care se mai numea și Negropontes”. Se vorbește despre un duce de Negropontes, care a venit în Principatele Române pe la 1880. Știm despre Gheorghe Negropontes că a fost veteran și deținut în Gulagul rusesc de dincolo de Cercul Polar. Ultimul fiu al acestuia, Teodor, va rămâne moștenitor a doar 50 de hectare de pământ din totalul de 42.000 ha. Avea să fie arestat pentru o perioadă, în plin centrul Bucureștiului. Despre ceilalți membri ai familiei, știm că fratele cel mai mare, Ulisses, a decedat în 1992, al doilea frate a emigrat în Canada, o soră, Sofia este la Londra, iar Teodor, mezinul, ar fi ultimul reprezentant al celebrului Negropontes. Alți doi membri ai familiei, Ion și Zizica, au plecat din țară împreună cu trenul regal în 1947. Din evidențele vremii aflăm că atât clădirea Primăriei, a Liceului, inclusiv terenul pe care se află Mausoleul Neamului sunt donații Negropontes.

Personajul principal, Gheorghe Ulisses Negropontes, primarul orașului Mărășești la 1920 și senator de Putna, personalitate de frunte la Curtea Regelui, decorat de Guvernul Francez cu „Legiunea de Onoare” la recomandarea Generalului Berthelot, pentru jertfa de care a dat dovadă Mărășeștii în Războiul de întregire a Neamului, este același cu cel care avea să primească la 22 August 1920, direct din mâna Mareșalului Joffre, cea mai înaltă distincție franceză, CRUCEA DE RĂZBOI, pentru contribuția decisivă a orașului Mărășești în 1917.

Înscris cu celebrul General Eremia Grigorescu, deținea în actualul Parc Joffre un palat în care a fost încartiruit comandamentul german. Patriot în adevăratul sens al cuvântului, acceptă ca palatul să fie bombardat de Artileria Română, contribuind astfel la victoria de la Mărășești.

Sofia lui, doamna Sanda Tătărascu Negropontes, fiica Primului Ministru Gheorghe Tătărascu (1934-1937) locuiește în prezent la București. Urmașii din ultima generație sunt în străinătate, în majoritate la Paris. Trist este că s-a stins prea ușor memoria primarului Orașului-Erou Mărășești. Să nu uităm că în afară de multele hectare de pământ donate orașului, ca un adevărat Mecena, a mai contribuit și cu o sumă fabuloasă, cca. 40 milioane lei/aur, după Primul Război Mondial, pentru refacerea României Mari.

Mai trebuie amintit și de faptul că numele lui este legat de Cuza-Vodă, prin împroprietărea țăranilor cu pământ în zona care este cunoscută în prezent de „Via Cuza”. Consider că suntem datorii moral spre a recunoaște și cinsti memoria lui Negropontes, mai ales că actul din 22 August 1920 a devenit istorie.

*

MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘTI „MONUMENTUL II JOFFRE”

Contribuția substanțială a României la victoria Antantei în Primul Război Mondial, a determinat Franța, principala aliată, să recunoască și să cinstească acest adevăr. Astfel, la trei ani după bătălia de la Mărășești trimisul guvernului francez, Mareșalul Joffre, s-a deplasat în fruntea unei delegații și, în numele Președintelui Franței, a decorat orașul Mărășești cu înalta distincție „MEDALIA DE BRAVURA” (CRUCEA DE RĂZBOI FRANCEZA).

Răstoind filele calendarului istoric, zăbovim mai mult asupra acestui moment cu adevărat istoric, pentru orașul nostru. Astfel, încă din ședința din data de 19 august 1919 a Parlamentului României, generalul Argetoianu, ministru de interne, anunța sosirea în Capitală a unuia din cei mai distinși fii ai Franței, Mareșalul Joffre, pentru a remite decorațiile decernate orașului București și „comunei” Mărășești de către Președintele Republicii Franceze. Pentru aceasta roagă Camera să ia în discuție proiectul de lege prin care satul Mărășești să fie declarat oraș. Aceasta pentru că Decretul Președintelui Republicii Franceze vorbește despre „orașul Mărășești”. În urma votului Parlamentului „comuna rurală (localitatea) Mărășești, este ridicată la rangul de „comună urbană”. Tot atunci s-a hotărât ca stema orașului să fie ARHANGHELUL MIHAIL cu inscripția „PE AICI NU SE TRECE”. Este haina nouă pe care o îmbracă orașul nostru pentru a-l întâmpina pe „învingătorul de la Marne”, Mareșalul Joseph Jacques Cesaire Joffre.

6 AUGUST 1920

Zi cu adevărat sfântă în istoria orașului Mărășești. Pe platoul pădurii „La Răzoare”, în prezența oficialităților române și a numeroase delegații străine acaminate de o impresionantă mulțime, au loc festivitățile prilejuite de gestul ales al Președintelui Republicii Franceze, care prin Mareșalul Joffre, decernează orașului Mărășești „CRUCEA DE RĂZBOI FRANCEZA”.

În cuvântul de deschidere, mareșalul se simte onorat de a fi cel care decernează această medalie orașului Mărășești „nobilă localitate martora a zilelor de grea cumpănă și a luptelor glorioase din 1917”. În sunetul fanfarei s-a intonat „Marseillaise”, pe platoul „La Răzoare” au răsunat 21 salve de tun, iar elevul de la Liceul Militar din Tg. Mureș care a recitat poezia „Mărășești” este îmbrășsat cu emoție de Mareșalul Joffre.

6 AUGUST 1998

La aproape opt decenii de la acest înălțător moment, și după tot atâția ani

de la jertfele eroilor căzuți în Războiul pentru Întregirea Neamului (1916-1919), orașul Mărășești adaugă o nouă filă în cartea sa de istorie, prin inaugurarea MONUMENTULUI DE LA MĂRĂȘEȘTI (numit și MONUMENTUL II MĂRĂȘEȘTI pentru că se situează ca importanță după MAUSOLEU). Hotărârea ridicării acestui monument aparține Uniunii Veteranilor de Război și a Urmașilor Veteranilor. Cel care a depus mult suflet și care a contribuit în mod substanțial la realizarea acestui obiectiv istoric, a fost colonelul în rezervă PETRE CORNEL NECHITA, președintele UVRUV, fiiala Bacău, Domnia Sa fiind distins de către Federația Europeană a Fostiilor Combatanți cu medalia „STEAUA EUROPEI” (la 8 mai 1995).

În primăvara anului 1998, împreună cu Primăria și Consiliul local Mărășești se stabilește locul de amplasare a Monumentului: Parcul mare al orașului, care din acest moment se numește „PARCUL MAREȘAL JOFFRE” spre a aminti generațiilor viitoare de două strălucite evenimente - este vorba despre jertfa militarilor români și francezi căzuți eroic în Primul Război Mondial și de amintirea Maresăului Joffre precum și de sprâjinul împăratului francez Napoleon al III-lea la realizarea Unirii din anul 1859.

Lucrarea de artă monumentală „MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI” (MONUMENTUL II Mărășești) a fost realizată de:

ARCHITECT: fam. (ing.) ARMEANU din Bacău

SCULPTORI: MIHAI BUCULEI și ICAN BOLBOCEA din București
CONSTRUCTOR: S.C. ARS 93 ACADEMY LTD, București, Director

IOAN BOLBOCEA

MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI se compune din:

I. - ALTEA PRINCIPALĂ (de la intrarea din stradă spre Monument)

- Străjuită în partea stângă de la intrare de o placă din marmură inscripționată cu date privind biografia Maresăului Joffre, iar în partea terminală delimitată de bustul - turnat în bronz - al împăratului Napoleon al III-lea

- Flancată în partea dreaptă de la intrare de două plăci din marmură inscripționate bilingv (română și franceză) cu textul ORDINUL DE ZI privind decorarea orașului Mărășești cu CRUCEA DE RĂZBOI; mărginită în partea terminală de o placă mai mică din marmură cu fragmente din discursul Maresăului Joffre. Aceasta servește și ca suport pentru drapelul francez și român.

II. - ELEMENTUL PRINCIPAL al MONUMENTULUI îl constituie Coloana din piatră dispusă pe un platou din gresie situat în capătul ALTEI. Coloana având o înălțime de 4 metri și o grosime de 0,80 metri (amintind de Coloana lui Brâncuși, simbol al legăturii eterne dintre Pământ și Cer), este cuprinsă în partea de sus de o coroană de lauri sculptată sub care se află cele două medalioane turnate în bronz:

- STEAUA ROMÂNIEI MARI;

- Decorația „CRUCEA DE RĂZBOI”

Tot pe fațada Coloanei se poate citi inscripția:
 „RECUNOȘTINȚĂ EROILOR NEAMULUI ROMÂNESC ȘI DELEGAȚIEI
 TUTUROR EROILOR FRANCEZI DE SUB COMANDA GENERALULUI
 BERTHELOT CARE ȘI-AU VĂRSAT SÎNGELE PENTRU VISUL
 NOSTRU MILENAR, UNIREA CEA MARE

ÎN NUMELE PREȘEDINTELUI ȘI GUVERNULUI FRANCEZ SE
 DECERNEAZĂ – CRUCEA DE RĂZBOI – ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI”

Pe placa din spatele Coloanei sunt amintii inițiatorii și sponsorii.

Inaugurarea acestui monument la 6 august 1998, amintea parcă de
 ceremonialul de pe platoul „La Răzoare” din urmă cu aproape 80 de ani.

Ca și atunci, momentul inaugural a fost onorat de înalte oficialități
 franceze și române. Din nou fanfara militară a intonat „Marseillaise” și de data

aceasta și „Deșteaptă-te române”. O mulțime la fel de entuziastă a asistat la
 discursuri emoționante.

Reprezentantul delegației franceze, col. GERARD BIEUVILLE, profesor

la Școala Superioară de Război din Paris (alături de care s-a aflat lt. col.
 GERARD PLANET, atașat militar) a elogiat în cuvântul său prietenia francozo-

română, iar dl. Ștefan Cucu, Președintele UVRUV a sintetizat în discursul său
 semnificația acestui moment: „Astăzi se inaugurează și se sfințește Monumentul

ridicat în memoria Maresăului Joffre și a lui Napoleon al III-lea. Pentru prima
 oară, în timpul zbuțuirii noastre istorii, după aproape un secol, noi, astăzi,

aducem un omagiu pentru gestul adevărat frățesc prin care suntem strâns legați
 de poporul frate, francez, care atât la bine cât și la nevoie, a fost alături de noi.

Monumentul ridicat la Mărășești, în orașul în care în 1920, Maresăul Joffre a
 adus un omagiu deosebit prin recunoașterea eroismului soldaților români,

dovedit în lupta împotriva invadatorilor României, și pentru a cărei victorie
 orașul Mărășești a fost decorat cu medalia „CRUCEA DE RĂZBOI”, reprezentă

un simbol al prieteniei româno-franceze. El va mai aminti prin statueta lui
 Napoleon al III-lea, din acest complex monumental, de ajutorul acordat de

Franța poporului român în lupta sa pentru Unire”.

*

PARLAMENTUL
Sedințele de la 17 August

Bătălia de la Varsavia
Căderea ultimă a Varșoviei

MAREȘALUL JOFFE
Dacă vor să câștige războiul...

CELE DIN URMA ȘTIRII DIN LUMEA ÎNTREGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

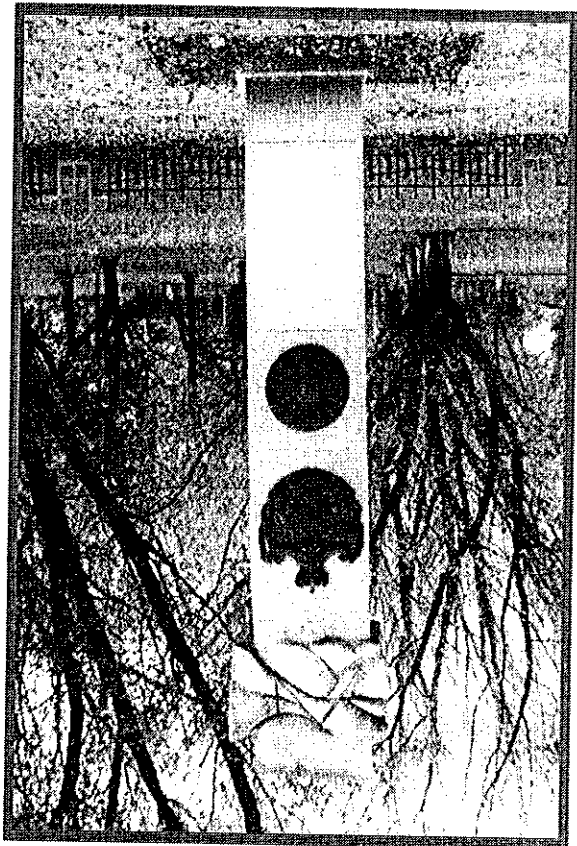
UNIVERSUL

Redacția și Administrația: București, str. Brezești, 11
TELEFON: DIRECTIA 1222 REDACȚIA 298 ADMINISTRATIA 1301

Director: BRILIAN FOMSCHI

Director: LUIGI CAZZAVALLAN

19 August 1939

Istoric privind datele premergătoare

decorării Mărășeștii

Marti, 17 august 1920 - Președintele Comisiei Interimare anunța în

Parlament sosirea în țară a Mărășalului Joffre. Același lucru îl face și Ministrul de Interne Argentoianu, care dă și explicațiile necesare privind necesitatea trecerii Mărășeștii de la comuna rurală la comuna urbană.

Miercuri, 18 august 1920 - Ora 8 dimineața: „Sosește în țară Mărășalul

Joffre pentru a remite M.S. Regelui Ferdinand I, gloriosul Rege al tuturor românilor, Medalia Militară, cea mai de seamă decorație de război franceză, precum și a decora cu CRUCEA DE RĂZBOI orașul București... și orașul Mărășești, glorioasa bariera de care s-au sfărâmat supremațiile atacuri inamice”.

Joi, 19 august - Ministrul de Externe, Take Ionescu, oferă Mărășalului un

dejun la care participă toți miniștrii Guvernului și alte persoane oficiale. La ora 17 se decorează orașul București, în Parcul Carol. Seara, dinu de gală la Palatul Regal. Apare ziarul UNIVERSUL (document istoric) care, pe o pagină întreagă, punctează toate aceste evenimente:

MĂRĂȘEȘTII COMUNA URBANĂ.

La redeschiderea Camerelor, se pune la vot Proiectul de Lege prin care comuna rurală Mărășești este ridicată la rangul de comuna urbană. Stema orașului s-a hotărât să fie Arhanghelul Mihail cu inscripția:

„Pe aici nu se trece!”

Să nu uităm că alegerea ARHANGHELULUI MIHAIL drept protector

spiritual și propunerea de a constitui Stema Orașului Mărășești aparține Parlamentului României, prin ședința extraordinară din 19 August 1920. Nu a fost o simplă dorință la, întâmplare, ci, însemnătatea Arhanghelului Mihail este că simbolizează Apărătorul, el fiind Voievodul Oșilor Cerești, care poartă într-o

mână sabia de foc, iar în cealaltă cântarul dreptății, așa cum este immortalizat și pe cupola exterioră a Mausoleului Neamului de la Mărășești.

Proiectul de Lege a fost depus de către Ministrul Take Ionescu. Ministrul Argentoianu sublinia că este necesară o asemenea discuție deoarece: „Acesta, pentru că decretul Prezidentului Republicii Franceze vorbește despre ORAȘUL MĂRĂȘEȘTI”. „Acest proiect a fost depus și votat astăzi chiar de Camera în vederea solemnității decorării acestui oraș de către Mărășalul Joffre”.

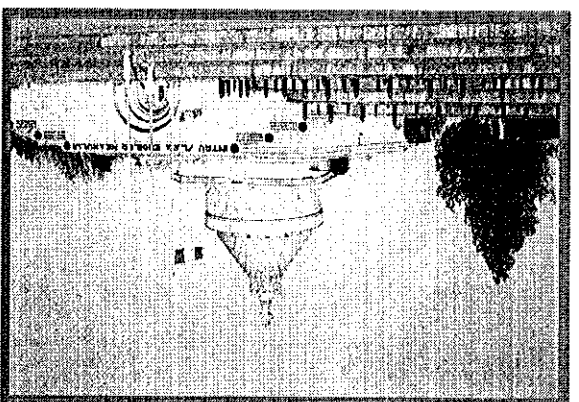
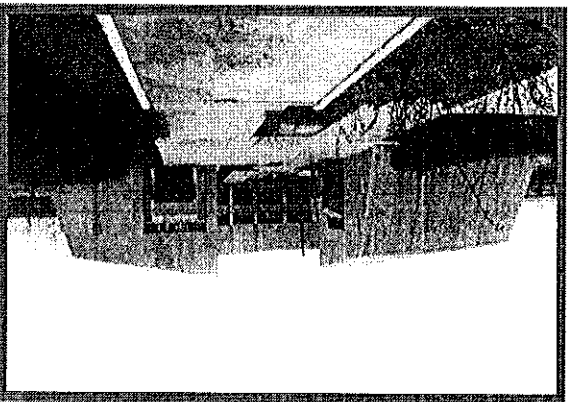
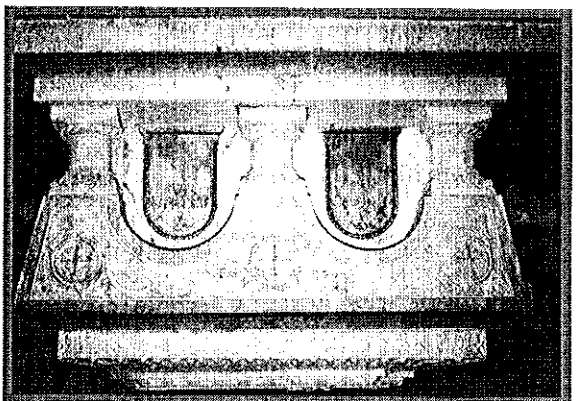
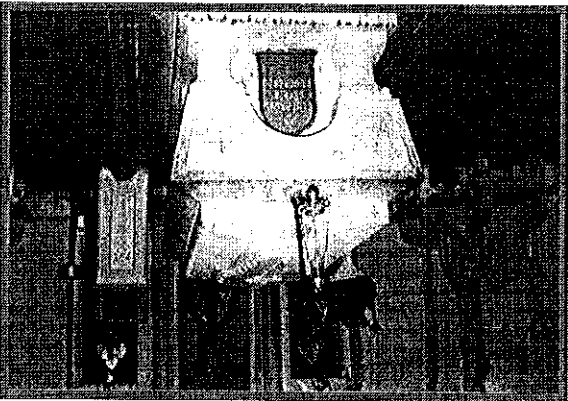
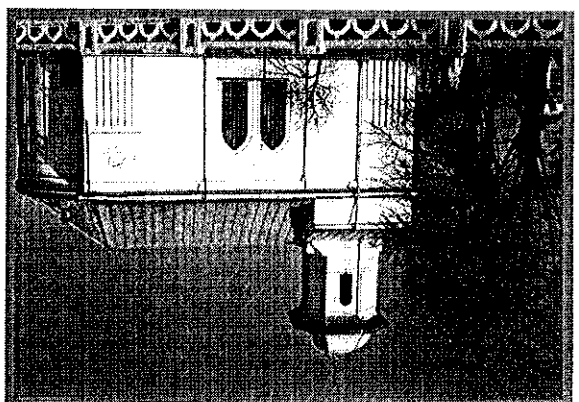
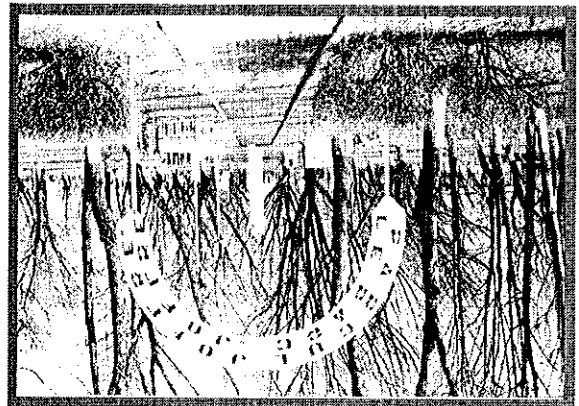
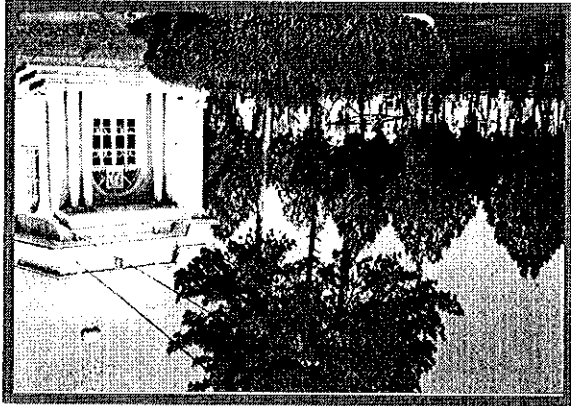
Vineri, 20 august 1920 - Ședința solemnă a Parlamentului țării unde a fost sârbătorit Mărășalul.

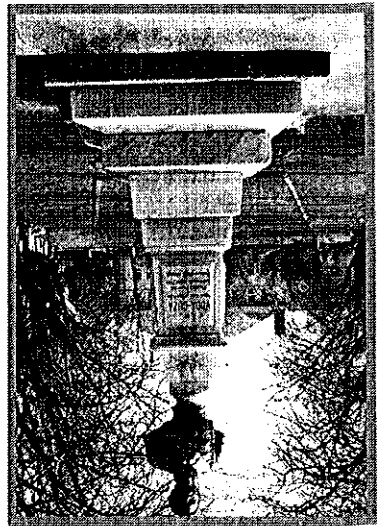
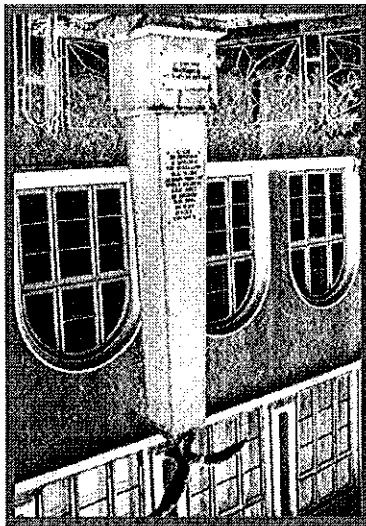
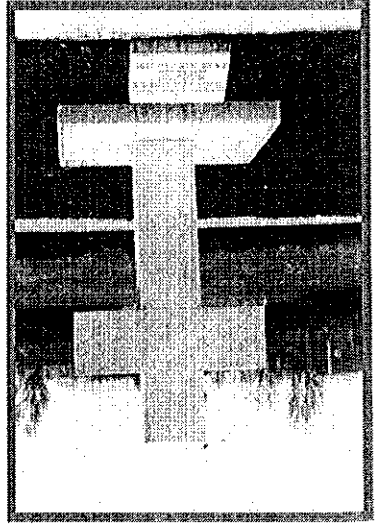
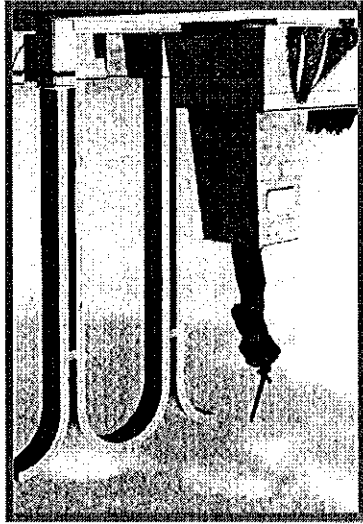
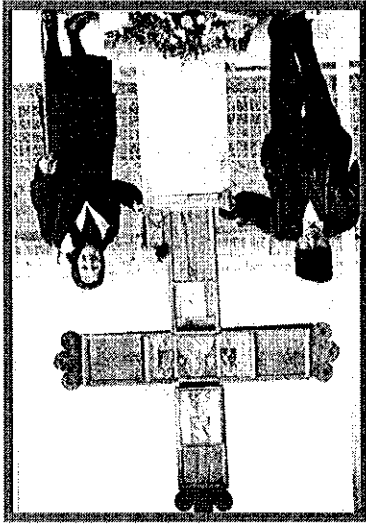
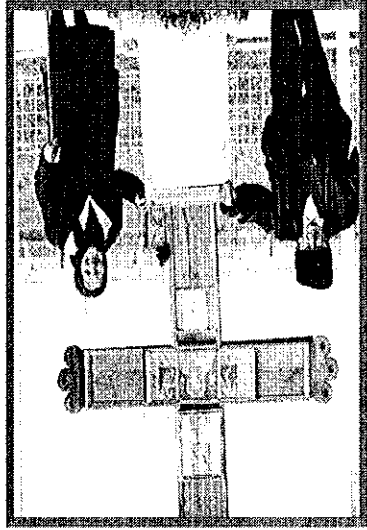
Sâmbătă, 21 august 1920 - Excursie la Sinaia

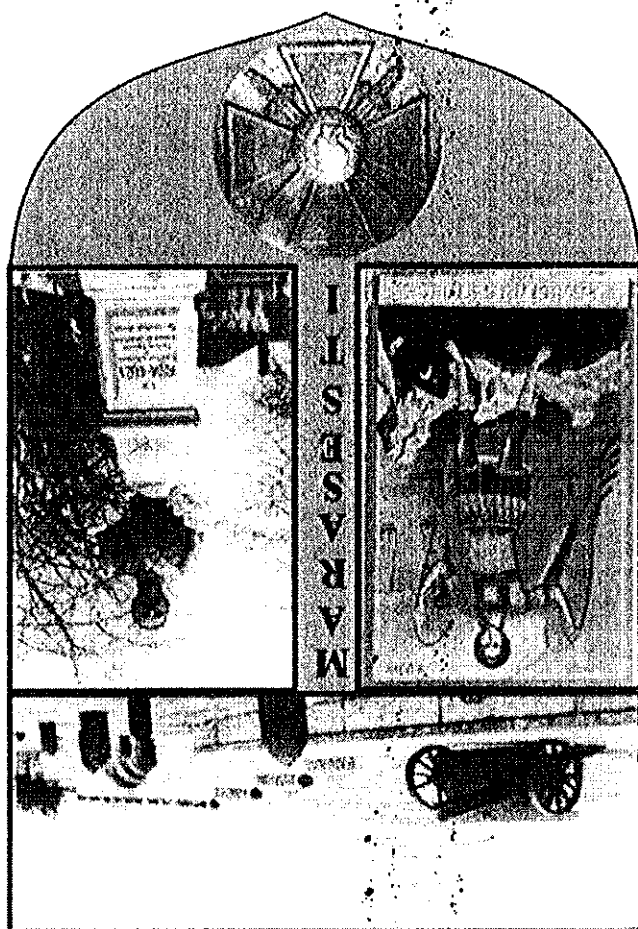
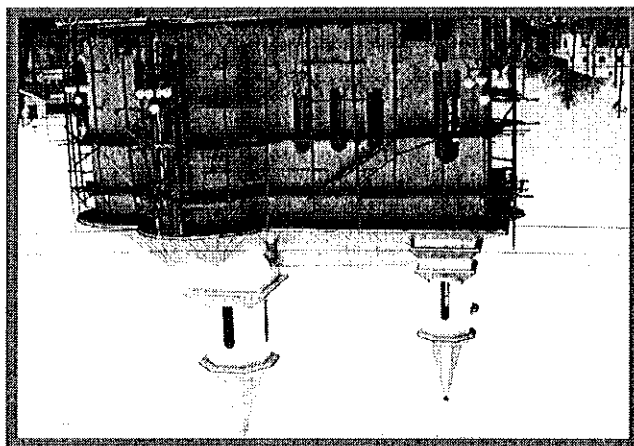
Duminică, 22 august 1920 - Încă de dimineață pornește spre Mărășești „Iustrul Mărășal cu suta, cu trimișii Suveranului și cu reprezentanții autorităților, ai Presei etc.”, unde va avea loc SOLEMNITATEA DECORĂRII

EROMICULUI ORAȘ CU CRUCEA DE RĂZBOI Medalia este primită în
numele orașului de către primarul Gheorghe U. Negropontes.

*

REMEMBER

În calitate de Șef al Mareșalului Cartier General, Mareșalul JOFFRE decide trimiterea în România a unei Misiuni Militare Franceze (1600 de membri sub conducerea Generalului Henri Mathias Berthelot, în octombrie 1916, cel care avea să fie denumit de către soldații români, atât de sugestiv „Tata Berthelot”! Unul dintre membrii Misiunii, medicul Gabriel Adain, îl descrie cel mai bine pe Generalul Berthelot în îndemnul adresat soldaților francezi: „În 1917, unii români victorioși, francezii îi va spune luându-și rămas bun: Nu-mi știți decât una, dar aveam să aflu două patrii: Franța și apoi România”.

Pe 21 Mai 1917 mareșalului Joffre i se decenează titlul de „Cetățean de Onoare al României” și „Ordinul Mihail Viteazului”. Iată de ce prezența Generalului JOFFRE în România pentru a decora Mareșalul capătă un plus de greutate. Pe 20 August 1920, Mareșalul exclamă: „Mă închin cu un pios respect în fața glorioasei amintiri a Generalului Grigorescu și salut în numele Armatei Franceze pe Eroii români căzuți pe acest câmp de onoare”.

Invadarea Franței și ocuparea Parisului în mai-iunie 1940 de către trupele hitleriste a stârnit revolta și durere în rândul românilor. De neuitat rămâne descrierea făcută de Gheorghhe Moisă, fost ofițer, prizonier și deținut politic: „În mai 1940 mama, care nu avea mai mult de patru clase primare, când a auzit nenorocirea care s-a abătut asupra Franței, a arborat dolii și a plans atât de mult, că nu știam cum s-o liniștim. Vai săraca Franța, vai de poporul francez !, se tot tânguia, știind de la tatăl meu, căzut la datorie în Primul Război Mondial că Franța ne e soră”.

În amintirea acestor mărețe evenimente, demne de Cartea de Aur a oricărui popor, spre cinstirea deopotrivă a Mareșalului JOFFRE, a Generalului Berthelot și a împăratului Napoleon al III-lea pentru sprijinul acordat Unitii din 1859 s-a inaugurat la 6 August 1998 MONUMENTUL II JOFFRE în parcul cu același nume din orașul Mărășești, iar pe 8 Noiembrie 2001, Orașul-Erou, a avut deosebita onoare de a decerna titlul de CETĂȚEAN SA, DOMNUL JAQUES PREȘEDINTELUI FRANȚEI, EXCELENȚA SA, DOMNUL JAQUES CHIRAC, ambasadorului Franței la București, Domnul Pierre Menat și atașatului militar francez, Domnul Ernest Segura.

Nu poate fi uitată nici Misiunea Sanitară Franceză d'Harcourt, compusă din 104 medici, din care 60 chirurși, mulți dintre ei căzând eroic pe câmpurile de luptă ale Mărășeștii în August 1917.

Tot ca o dovadă a relațiilor strânse dintre Franța și România este și vizita făcută pe 13 Mai 2000 de un grup de 160 tineri ofițeri din Jandarmeria Franceză, care aducea omagiul lor Mareșalului JOFFRE, în fața MONUMENTULUI II JOFFRE din Mărășești, ridicat aici prin grija și cu sprijinul substanțial al președintelui Unitii Veteranilor din România, domnul Ștefan Cucu și al Generalului (R) Petru Corneliu Nechita.

Eroii francezi și români cinstiți de ambasadorul Franței

Prezent în Vrancea, cu ocazia festivităților de aniversare a Unirii de la 24 ianuarie 1859, ambasadorul Franței în România, Excelența Sa *Philippe Etienne*, a efectuat o scurtă vizită în orașul Mărășești la monumentul închinat eroilor români și francezi de sub comanda generalului *Berthelot*, care și-au jertfit viața pentru realizarea Unirii celei Mari. Aici, înaltele oficialități au fost întâmpinate de veterani de război, copii și elevi, oficialități locale. Excelența Sa a depus o coroană de flori în memoria ostașilor căzuți la datorie și s-a recules câteva momente. Ambasadorul Franței a fost însoțit de locotinent-colonelul *Jean-Pierre Fontaine*, atașat militar în cadrul Ambasadei, și de maiorul *Dumas Thierry*, din cadrul Statului Major Francez. De asemenea, la monumentul eroilor din Mărășești au depus coroane de flori, vicepreședintele Consiliului Județean, *Mircea Diaconi*, deputatul *Cătălin Popescu*, subprefectul *Nicolae Mărculescu*, precum și reprezentanți ai veteranilor de război. Copiii prezenți la manifestare, au cântat „*Marsellesă*” și „*Deșteaptă-te române*”. Ambasadorul *Etienne Philippe* a fost deosebit de încântat de primirea avută și i-a aplaudat deschis pe copii. „*Sînt foarte bucuros și emoționat că mă aflu aici, pentru a cinsti memoria ostașilor francezi și români. De aceea, pentru mine este o zi călduroasă, cu toate că este frig afară. Este pentru prima dată când mă aflu la dumneavoastră și sîmi impresionează de ce am văzut*”, ne-a declarat în exclusivitate, Excelența Sa, *Philippe Etienne*, Ambasadorul Franței. După aceea, *Philippe Etienne* a vizitat Mausoleul de la Mărășești, unde a depus, de asemenea, o coroană de flori și a semnat în cartea de onoare.

*

OAMENI CE-AU CONDUS DESTINELE URBEI

PRIMĂRII Începând cu 1900 (în ordine alfabetică):

Balaban Emil (inginer), Chiriș Aurel, Ciontu Ion, Codrea ..., Crețu Ion, Drăgoi Dumitru, Damian Gheorghe, Gresoiu Ion, Ghimpu Paul, Ionescu (farmacist), Ionescu Ilie, Mateescu ..., Manoliu Niță, Mihail Gheorghe, NEGROPONTES U. GHEORGHE, Paraschiv Găta, Pleșiță Mihai, Răileanu Virgil (profesor), Stoica ..., Topșa Ionel, Țiplică Ștefan, Iancu Vasiliu (profesor), Vasiliu Ion, Vasiliu Alexandru, VASILIU NIȚĂ, Zaharia Doru, BRAȘOV EMILIAN.

DIRECTORII FABRICII CHIMICE MĂRĂȘEȘTI:

Până la 1900: KÖNIK (de origine austriacă) Începând cu 1900: Săveanu Nicolae, Chirculescu Nicolae (companie privată: LOBEL UND HEIZ, care se transformă în F. de prod. chimice Mărășești - 1901) NEUMAN (ing.) 1920-1938, Haba (ing.) 1938-1940, Manoliu 1940-1950, Yana Eftemie 1950-1952, Muscelanu I. 1952-1954, Dubac D. 1954-1955, Popa Dumitru (ing.) 1955-1961, Dumitrache Gheorghe 1961-1963, Enache D. (ing.) 1963, Măreș Cornel (ing.) 1963-1979, Suzma Gheorghe (ing.) 1979-1982, Mocanu Dumitru (ing.) 1982-1989, Turcu Toader (ing.) 1989-1992, Radu Petrică (ing.) 1992-1994, Popescu Gheorghe (ing.) 1994-1995, Mocanu Iulian (ing.) 1995-2003, Podaru din 2003.

PREȘEDINȚII COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE:

Greco Gheorghe 1959, Ciontu Ion 1959-1962, Staicu Ion 1962-1965, Viădescu Virginia 1965-1967, Popa Ion 1968-1970, Cîmpeanu Liviu 1971-1973, Sava Dumitrache 1973-1976, Cristea ... 1976, Costea Elena 1978-1980, Baclov Gheorghe 1981-1986, Lazăr Paraschiv 1987, Apostu Nina 1988-1990, Rașcu (perioada lichidării).

*

VIATA CULTURALA

Începând din 1920, când Mărășeștii primește oficial statutul de oraș și, mai ales, o dată cu înfăptuirea României Mari, se creează premisele unor puternice manifestări culturale. Orașul începe să fie vizitat tot mai des de turiști, de personalități marcante ale țării și de reprezentanți ai Curții Regale. Se face simțită o remarcabilă viață spirituală, impulsivă de intelectualitate venită în urbe formată din învățători, preoți, funcționari de la primărie și de la celelalte instituții și societăți nou înființate în oraș. Se organizează serbări grandioase, manifestări de cinstire a zilelor comemorative și aniversative, activități de promovare a culturii generale, istorice, educative și morale etc. cu ajutorul celor doi preoți și a învățătorilor de la cele trei școli.

Din 1920, în holul Școlii de Fete, funcționează biblioteca care va purta numele eroului anului 1917, general Eremia Grigorescu, bibliotecar fiind învățătorul Vălcu. În același loc, în 1931, preotul Scarlat Dumitriu va pune bazele Căminului Cultural cu denumirea generalului de mai sus. Pe ruinele unui vechi han, devenit mai târziu grajdul taurului comunal, iar din 1997 sală de ședințe a Consiliului Local, va prinde contur prima Casă de Cultură orașenească. Aici va activa un cor de adulți cu repertoriu folcloric românesc condus de profesorul și veteranul de război, Simion Valerian, un teatru popular cu elevi, un ansamblu de dansuri recunoscut în toată țara și multe alte activități culturale-artistice.

În 1978 se pune piatra de temelie a Casei Științei și Tehnicii pentru Tineret, astăzi CASA DE CULTURĂ „EMANOIL PETRUȚ”, care va fi pusă în funcțiune oficial în 1984 și va aparține până în 1989 de fosta UTC. În 1990 va fi preluată de BTT, iar în 1992 patrimoniul va trece în proprietatea Primăriei orașului Mărășești. Prin Hotărârea Consiliului Local din 2001, la inițiativa Casei de Cultură, instituția se va înmobiila cu numele marelui actor de teatru și cinema, Emanoil Petruț, fiu al orașului Mărășești.

*

REVISTA DE CULTURA ȘI INFORMĂȚIE
Grupul Școlar Mateești

Anul IV, Nr. 17,
Aprilie, 2004

L I M E U

"VIRTUS - ROMANA - REDIVA"
"VOEȘTE SI VEI PCTEA"
"LUMINEAZĂ, TEȘI VEI FI"

REVISTA DE ISTORIE ȘI ARTĂ

GIO

DRĂGANESTI

Anul VII nr. 13
octombrie, 2003

iarba pierdută

Ediția "ARGES"
București

GONG

poeme

Lidia Novac

Ediția "ARGES"
București

PRINCIPII

MIHAILA NOVIC

Ediția Zedax
2003

Nuhta

continua

Constanța Chiriță

EDIȚIA SAS

EVANGHELIA A V-A

Constanța Chiriță

Ediția Pallas

MARASEȘTI

Alexandru Desliu

Șiud turistic
Touristic guide
Guide touristique

Ediția Pallas

EMANOIL PETRU

Alexandru Desliu

EVENIMENTE ISTORICE, CULTURAL-ARTISTICE, SOCIALE

Annual

- la 6 august: Ample manifestatii nationale la MAUSOLEUL NEAMULUI
 - manifestările revistei de istorie și artă CLIO (din 2000, Parada revistelor școlare județene, astăzi la a III-a ediție) care se țin la Casa de Cultură
 - SALONUL LITERELOR VRÂNCENE, astăzi la cea de-a patra ediție, festival de literatură organizat de Casa de Cultură
 - 5 premii în nume personal:
 - a. Premiul Constantin Vlase – pentru cel mai bun elev al liceului din clasa a XII-a;
 - b. Premiul Emanoil Petruț – inițiat de frațele actorului, Georget Petruț, pentru tinerii actori din trupa de teatru de amatori a Casei de Cultură;
 - c. Premiul Mircea Deliescu – acordat de soția regretatului dramaturg, Sanda Deliescu, pentru cei mai buni recitatori ai Casei de Cultură;
 - d. Premiul Magdalena Stela – acordat de inginerul Nelu Stela, pentru cele mai reprezentative talente ale urbei cu o situație materială grea;
 - e. Premiul Constantin Ghiniță – pentru poezie
 - 6 august: sărbătorirea ZILOR ORAȘULUI ISTORIC MĂRAȘEȘTI, pe perioada a 3 zile
 - 8 noiembrie: manifestările Patronului Spiritual „Arhanghelul Mihail”
- se înființează Cenacul Literar „POESIS”, care se va transforma în 1997 în Cenacul Artelor „DOR DE EMINESCU”, condus de poetul Constantin Ghiniță

1976

- 8 noiembrie: este repus în drepturi Patronul Spiritual al oraşului Mărăşeşti „Arhanghelul Mihail”, stabilit ca stemă a urbei în şedinţa extraordinară a parlamentului ţării din 17 august 1920. Atât în plan local cât şi judeţean şi naţional această sărbătoare va fi considerată cea mai mare din istoria localităţii

- 30 octombrie: gara Mărăşeşti – moment festiv şi emoţionant în acelaşi timp prilejuit de sărbătorirea a 120 ani de la inaugurarea dării în folosinţă a primei căi ferate, pe ruta Buzău-Mărăşeşti, realizată de ingineri români

2001

- 21 octombrie: trece pe la Mausoleu Carul Sfinţit de Drapelul de luptă şi sabia lui Ştefan cel Mare şi Sfânt

- 13 mai: trecerea prin Mărăşeşti a unui grup de 160 de tineri ofiţeri ai Jandarmeriei Franceze, care depunând coane de flori la Monumentul II Joffre, într-o amplă manifestare locală, au dorit să aducă omagiul lor Mareşalului Joffre, cel care înmăna la 20 august 1920 oraşului-erou Mărăşeşti „CRUCEA DE RĂZBOI” franceză

2000

Cultura „Emanoil Petru” Mărăşeşti
Toate cele 3 reviste vor găsi un benefic sprijin la Casa de

Zaharia, Şcoala Nr. 1;

c. BUCURIA COPILOR, îngrijită de învăţătoarea Jenica

Bostan de la Grupul Şcolar Industrial;

b. LICEUL MEU, revistă condusă de profesor Carmen

Neculai de la Şcoala Nr. 1;

a. Revista de istorie şi artă CLIO, condusă de profesor Aurel

- începând cu acest an se editează cele 3 reviste şcolare locale:

Casa de Cultură, preşedinte inginer Constantin Vlase
DE SPIRIJIN ŞI INITIAŢIVĂ al oraşului Mărăşeşti, cu sediul la

- la iniţiativa „Jurnalului de Mărăşeşti” se înfiinţează COMITETUL

1999

Ghiniţa

- apare „JURNALUL DE MĂRĂŞEŞTI”, cu sediul la Casa de Cultură, pe o perioadă de 2 ani şi jumătate, redactor-şef Constantin

Nechita Corneliu Petru, vicepreşedinte
reprezentată de colonel (r) Cucu Ştefan, preşedinte şi general (r)
substanţial al Unirii Veteranilor de Război din România,
central al oraşului cu acelaşi nume, ridicat prin grija şi cu sprijinul
- 6 august: inaugurarea MONUMENTULUI II JOFFRE din parcul

1998

- Mărășeștii este declarat pentru o perioadă de 3 ani ZONĂ DEFĂVORIZATĂ

2002 se înființează Grupa Veteranilor de Război aparținând de UVRUV sub titulatura de „Eremia Grigorescu”, președinte fiind ales Poponete Năstase

2003 - Consiliul Local avea să hotărască ziua de 6 august, ca ZIUA ISTORICĂ a orașului Mărășești, când anual se va cinsti prin ample manifestări

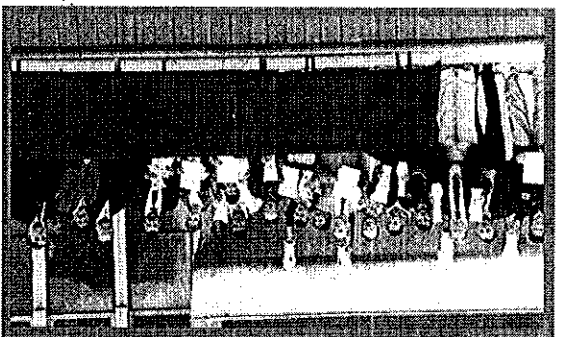
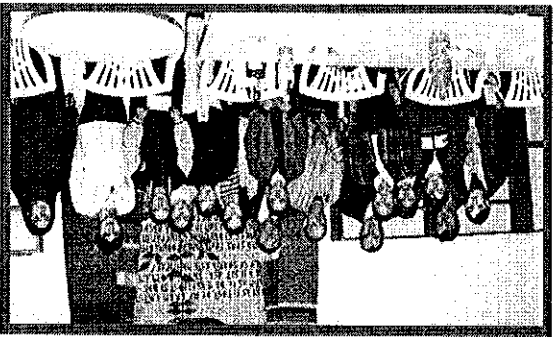
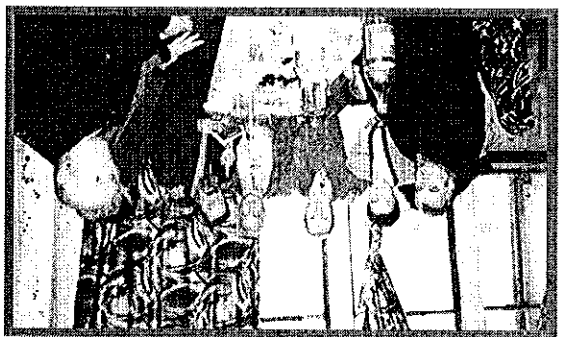
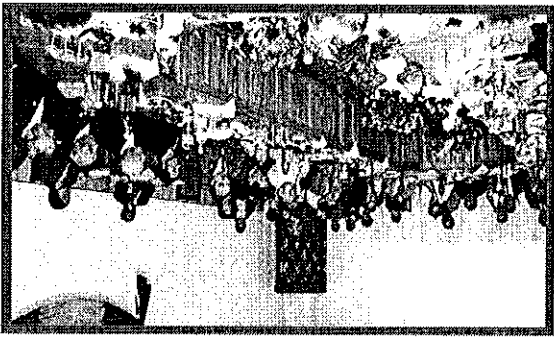
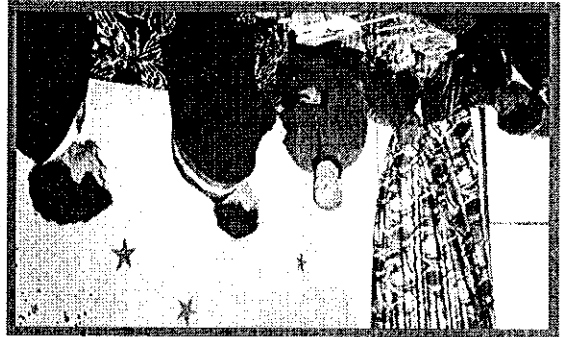
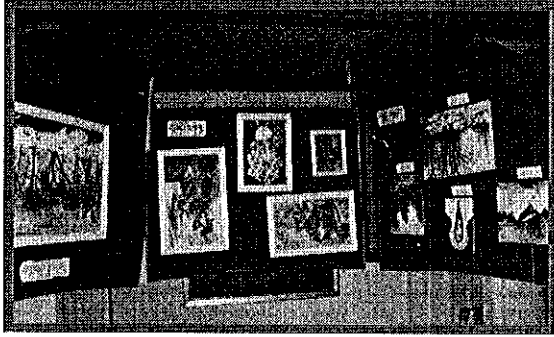
- Casa de Cultură „Ermannoil Petruț” la inițiativa UVRUV hotărăște împreună cu Primăria orașului să înființeze la sediul ei MUZEUL VETERANULUI ROMÂN, în premieră pe țară

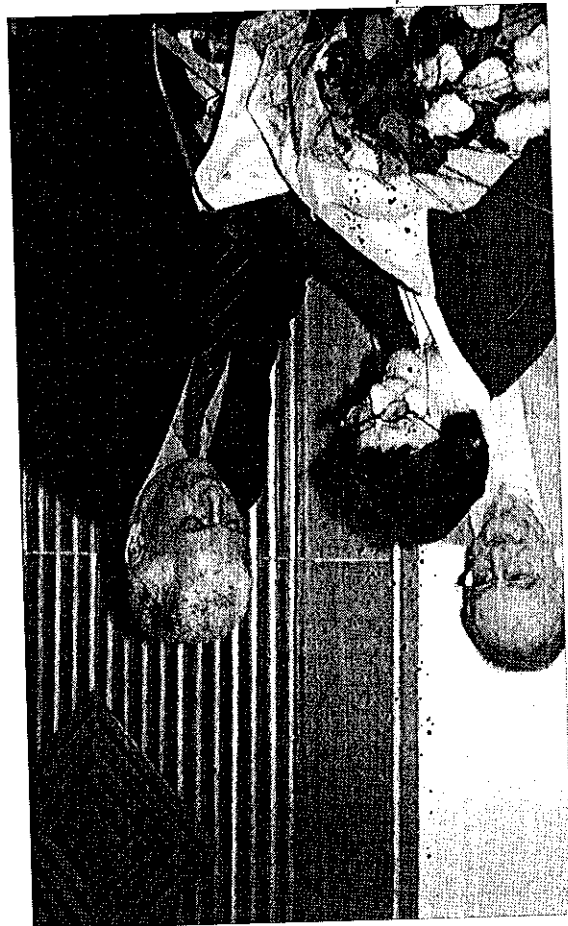
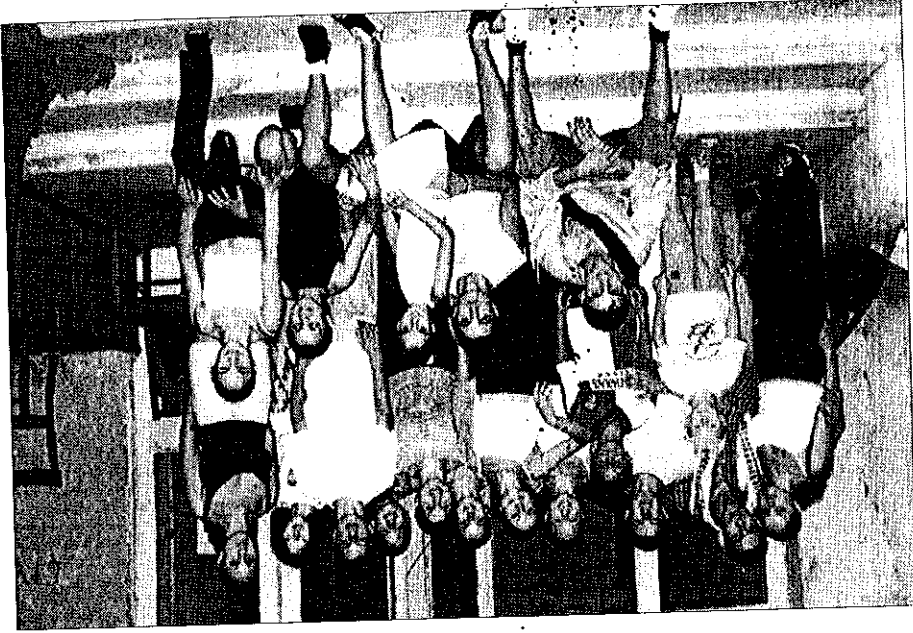
- tot în acest an generalul Nechita, împreună cu veteranii și Casa de Cultură, propune strângerea de semnaturi pentru un memoriu care va fi trimis Ambasadei Franceze la București și președintelui Franței, privind înfrățirea orașului Mărășești cu unul similar din Franța

- de asemenea se propune realizarea CĂRȚII DE AUR a orașului Mărășești, pentru anul 2004, de care se va ocupa Primăria în colaborare cu Casa de Cultură

- tot pentru anul 2004, luna noiembrie, colectivul Casei de Cultură cu sprijinul material al Primăriei și Consiliului Local va scoate în premieră PRIMA MONOGRAFIE completă a orașului Mărășești.

*

Constantin Argeșanu – n. Focșani, general colonel, combatant în luptele de la Mărășești;
 Decebal Gabriel Bacinschi – inginer constructor, om politic, primar al Municipiului Focșani, fiu al Mărășeștilor;
 Barbulescu B'Arg – grafician;
 Henri Mathias Berthelot - general, comandantul misiunii militare franceze compusă din 1600 de membrii, care au acționat pentru înstaurarea și reorganizarea Armatei Române, contribuind la victoriile de la Mărăști, Mărășești și Oituz;
 Brașov Emilian - viceprimar în două legislaturi și primar din anul 2000, cu multă grijă față de soarta orașului. În timpul lui (2001) are loc cea mai mare sărbătoare susținută vreodată pe teritoriul Vrancei, la Mărășești: Manifestările Patronului Spiritual al Mărășeștilor „Arhanghelul Mihail”, cu participarea Ambasadei Franței la Mărășești și când, tot pentru prima dată, se cinstește oamenii marcanți din țară și străinătate, fiind onorați cu titlul de „Cetățean de Onoare al Orașului-Erou Mărășești”, printre care și actualul Președinte al Franței; Dediu Dumitru – diplomat;
 Dumitrescu Busulenga Zoe - bunicul dinspre mamă a fost preot la

OAMENI, DESTINE, PERSONALITĂȚI CARE S-AU NĂSCUT, CARE AU TRECURT SAU CARE ȘI-AU PUS AMPRENTA ÎN VIAȚA URBEI

Alecu Russo, M. Sadoveanu, N. Iorga, S. Mehedintzi, Dutiliu Zamfirescu, Al. Vlahuța, Theodor Aman, actorul Ion Lupescu, ing. Anghel Salligny, arh. Ion Mincu, C. Olăhescu Ascanio, Gh. Aslan, Anibel Teodorescu, Ovidiu Denușianu, C. Giurescu, Garabet Ibrăileanu, C. Bogdan Duică, D. Caian, I.M. Rașcu, Al. Sahia, Cezar Petrescu, George Vrăca etc.
 23 aug. 1944 - Dr. Petru Groza, Gheorghe Gheorghiu-Dej, C. I. Parhon, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe-Maurer, Dumitru Coliu, Gh. Vlădescu-Răcoasa
 1966 și 1967 - Nicolae Ceaușescu

PE AICI AU TRECURT:

Marăsești;
 Constantin Ghiniță - poet, publicist, participant activ la viața orașului.
 Redactor la Ziarul „Milcovul Liber”, la „Jurnalul de Mărașești” până în 2001,
 secretar de redacție la „Amfizion”, „CLIO”, „Liceul Meu”, „Oglinda literară”.
 Membru fondator al Ligii Scriitorilor Vrancei. Director al Casei de Cultură
 „Emanoil Petru” din Mărașești, conducătorul celui mai important cenaciu
 județean, înființat la Mărașești în 1976 (POESIS, DOR DE EMINESCU).
 Volume publicate: Chemarea Scorpionului - 1990, Evanghelia a V-a - 1996,
 Nunta continuă și Psalmi - 2003;
 Grăjdeanu Adrian - n. 20.01.1945, Mărașești - publicist, redactor Radio
 Iași;
 Joffe Joseph - Mareșal francez, comandantul suprem al Armatei
 Franceze în Primul Război Mondial. Acordă în numele Președintelui Franței, la
 22 August 1920, medalia CROIX DE GUERRE, Orașului-Erou Mărașești;
 Traian Kogălniceanu - primul deputat muncitor ales în Parlamentul
 României în 1948;
 Mircea Melnic - operator film documentar (n. 02.05.1937, Mărașești);
 Napoleon al III-lea - împărat al Franței care a sprijinit Unirea
 Principatelor Române;
 Nechita Corneliu Petru - general în rezervă, președinte UVRUV, zona
 Moldova, decorat de Guvernul Francez, suflet nobil care a contribuit substanțial
 la ridicarea Monumentului II JOFFRE din Parcul cu același nume din Mărașești;
 NEGROPONTES GH. ULISSSES - primar în perioada anilor 1920,
 deținător a peste 42.000 ha pământ, cel care împroprietărește țărani din
 Mărașești cu pământ la îndemnul lui Cuza, care donează pământ pentru ridicarea
 Mausoleului Neamului, precum și o sumă de bani foarte mare pentru acea
 vreme, pentru ridicarea lui. Decorat de Franța cu LEGIUNEA DE ONOARE;
 Nica Alexandru - doctor docent la Institutul de Fizică Atomică București;
 Nica Gheorghe - ofițer superior care a luptat la Tatra;
 Ionel I. Nistor - n. 15.07.1936 la Mărașești, ing. agronom, ziarist, redactor
 șef și director al ziarului județean Milcovul;
 Mircea Novac - scriitor și publicist (10.12.1927, Mărașești, unul din cei
 mai prolifici prozatori (peste 25 romane) și care poate intra în Cartea
 Recordurilor (peste 300 de porturi străbătute și navigator pe toate mările și
 oceanele lumii);
 Nicolae Otocol - regizor de film documentar (n. 29.08.1919, Mărașești);
 Emanoil Petruș - actor de teatru și film (n. 8.02.1932, Mărașești);
 Virgil Răileanu - profesor de limba și literatura română, om de cultură,
 eseist, unul dintre cei mai activi colaboratori ai Casei de Cultură;
 Paul Sava - regizor și actor (n. 22.01.1922, Mărașești). Din anii '70 trăiește
 în Canada. Actor a jucat la Lucia Sturdza Bulandra. Fiul lui Sava Neculai -
 deputat de Vrancea, mama a ținut o cafenea în fața Casei de Cultură unde era și
 casa părintească; frate gemă cu Petru Sava, medic la Colțea, amândoi frații

botezați de farmacistul Petre Ionescu din Mărășești. Un ultim descendent în Mărășești: Sava Tudose fost poștaş, văr primar cu Paul Sava;

Haret Spîru - născut în 1851, părinții se trag din Rateșul lui Haret, savant, Ministru al Învățământului;

Tătărescu Sanda - soția lui Uisse Gh. Negropontes și fiica Primului Ministru Liberal Gheorghe Tătărescu;

Nicolae V. Turcu - doctor docent la Facultatea de Istorie și Filozofie din Iași;

Traian Vasiliu - actor;

Nicolae Velican - doctor docent la Facultatea de Fizică din Iași;

Constantin Vlase - fiu al orașului Mărășești, președintele Comitetului de

Sprîjn și Inițiativă, unul dintre sprijinitorii de nădejde și de implicare în viața orașului;

Măria (Măriuca) Zaharia - eroina Primului Război Mondial (n. 1905 la

Pădureni);

Misiunea Sanitară Franceză D'Harcourt - compusă din 104 medici, din

care 60 chirurgi. Unii dintre ei au căzut eroic în luptele de la Mărășești;

*

*

*

COLOFON

CARTEA DE AUR

Lucrare selectivă cuprinzând file din istoria de la începuturi până astăzi a Eroicului Oraș Mărășești, cu un cuvânt înainte semnat de

EMILIAN BRAȘOV,

primarul în funcțiune la data apariției acestei prețioase și necesare opere de
reparație morală, prin contribuția căruiă această lucrare a reușit să prindă viață;
cu o prefată colectivă alcătuită de onorabilii noștri Veterani:

POPA ION, POPONETE NĂSTASE,
DURNESCU ION și STAIACU GH. ION,

inițiatorii de drept și purtătorii de grijă al acestui Model - Oglindă care să
rămână pildă urmașilor;
vede lumina tiparului cu deplina înțelegere și bunăvoință a editorului

ION IVAN

cu dăruirea profesională a tehnoredactorului

IONUȚ ONCIOIU

și sub îngrijirea redactorului responsabil de carte,

poetul Constantin Ghiniță.

*

Documentația, strânsă cu migală pe parcursul a 25 de ani, în vederea
realizării Monografiei Localității Mărășești și din care s-a făcut selecția pentru
cele mai reprezentative pagini în memoria acestui sfânt loc aparține lui
Constantin Ghiniță, directorul Casei de Cultură „Emanoil Petruț”.

*

I POPA ION
 POPONETE NĂSTASE
 DURNEȘCU ION
 STAIU GH. ION

– inginer, președintele filialei ANVR Mărășești;
 – președintele grupei UVRUV Mărășești,
 cărui s-a decernat în 2001, titlul de „Cetățean de Onoare al Orașului – Erou Mărășești”;
 – colonel în rezervă, veteran din Al Doilea Război Mondial, rănit, decorat cu „Virtutea Militară cl-a II-a”,
 – decorat cu „Virtutea Militară cl. a II-a” pentru fapte de arme excepționale pe câmp de luptă pe 21 Aprilie 1945 și cu „Crucea Comemorativă Cehă” în anul 2000.

Cuvenitele mulțumiri și Recunoștința Orașului Mărășești !

- Emilian Brașov, primarul orașului Mărășești,
 - Staicu Gh. Ion, Poponete Năstase, Durnescu Ion și Popa Ion¹, neobosiții noștri reprezentanți ai Veteranilor de Război,
 - Casa de Cultură „Emanoil Petruț” și
 - truditonii întru Artă și Meserie de la ROLAND Focșani,
- Tuturor celor care și-au adus contribuția la această binecuvântată lucrare:

*

Manuscrisele au primit bun de cules la 5 mai 2004 și bun de tipar la lucrarea, în totalitatea ei, fiind terminată astăzi, 22 iunie 2004

*

La tipăritura CĂRTII DE AUR a orașului Mărășești au lucrat - cu abnegația profesională cunoscută - specialiștii Tipografiei ROLAND, îndrumați de dl Ion Ivan care și-au datut cu însuflețire efortul, talentul și ingeniozitatea creatoare: Ștefănescu Vivia, Oncioiu Ionuț

*

Această lucrare însumează un total de 400 coli de tipar, din care 85 coli scrise cu texte și fotografii și 315 coli albe, pentru însemnările tuturor celor ce, colindând meleagurile noastre, cu ochii sufletului, vor retrăi neuitate clipe culesse din aceste locuri devenite istorie, simțind nevoia să-și lase amprenta unor alese sentimente de îndatorare la oprirea în Orașul – Erou Mărășești.